

Hørings svar

med bemærkninger

Finanstilsynet

Århusgade 110

2100 København Ø

Frederiksberg, den 5. august 2017

Høringsvar vedrørende forslag til lov om forsikringsformidling

Danmarks Rejsebureau Forening (DRF) er en brancheorganisation for danske rejsebureauer, og har eksisteret siden 1938. DRF repræsenterer i dag over 100 forskellige rejsebureauer, hvis omsætning skønnes at udgøre 70 % af den samlede omsætning på 26 mia. kr. inden for rejsebureaubranchen.

Bemærkninger vedrørende høringsprocessen

Indledningsvis vil vi gerne påpege, at processen omkring selve høringen efter DRF's opfattelse beklageligvis ikke har været håndteret særligt hensigtsmæssigt.

Der tænkes i den forbindelse primært på det forhold, at Finanstilsynet vælger at udsende et så betydningsfuldt og for rejsebureaubranchen nyt og byrdefuldt lovforslag i skolernes sommerferie og sågar med svarfrist indenfor samme.

Henset til at DRF tidligere har haft møde med Finanstilsynet om det for lovforslaget bagvedliggende direktiv, at direktivet blev vedtaget tilbage i januar 2016, og at DRF senest i maj 2016 tilskrev Finanstilsynet med anmodning om at blive orienteret om implementeringsprocessen, finder vi det beklageligt, at Finanstilsynet end ikke har sendt lovforslaget i høring hos DRF.

Det var således udelukkende ved et tilfælde, at vi via en af vores samarbejdspartnere blev gjort opmærksomme på, at lovforslaget nu var sendt i høring.

På baggrund af ovenstående forglemmelse, tidspunktet for høringens udsendelse og samt dennes svarfrist, er det yderst beklageligt, at Finanstilsynet ikke - trods anmodning herom - har ønsket at forlænge svarfristen for DRF med mere end 1½-2 dage.

Generelle bemærkninger til lovforslaget

Det er nyt for danske rejsebureauer, hvis de som lovforslaget lægger op til, skal være genstand for Finanstilsynets tilsyn. Der knytter sig i den forbindelse en række uafklarede forhold til et sådant tilsyn, der i relation til det udsendte høringsmateriale er svære at kommentere på, idet lovforslaget på mange områder

blot henviser til, at nærmere regler vil blive fastsat i efterfølgende bekendtgørelser.

Således fremgår det bl.a. under afsnit 3.5.3 på side 35, at man vil samle alle god skik reglerne og hæderlighedskravene for de i lovforslaget omfattede pligtsubjekter i en ny bekendtgørelse om god skik for forsikringsdistribution. På den baggrund er det svært at vurdere konsekvenserne på et mere konkret niveau for den danske rejsebranche.

Hvad vi derimod godt kan forholde os til og stiller os noget uforstående overfor, er lovforslagets konklusioner om antallet af nye virksomheder, der omfattes af tilsynet.

Det fremgår på side 52ff, at det forventes, at tilsynet med lovforslaget udvides med 600 nye virksomheder, og at det således vil medføre efterlevelseseomkostninger for erhvervslivet på ca. 10 mio. kr.

Såfremt det vurderes, at rejsebureauer omfattes af det nye lovforslag, hvilket uddybes nedenfor under bemærkningerne til § 1 stk. 2 nr. 1 og 2, vil de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet være betydeligt højere.

Der er ikke nærmere redegjort herfor i bemærkningerne til § 38, men såfremt det lægges til grund, at accessoriske forsikringsformidlere er omfattet af minimumsafgiften på de 8000 kr., vil det alene for de knap 650 registrerede rejsebureauer i Rejsegarantifonden udgøre et beløb i størrelsesordenen 5.2 mio. kr.

Hertil kommer merudgifterne ved at tegne en ansvarsforsikring som påkrævet efter lovforslagets § 4 stk. 2 jfr. § 3 stk. 2 nr. 3, hvis pris endnu ikke kendes men må forventes at ligge på mindst 5000 kr. årligt for et mindre rejsebureau og et større beløb for rejsebureauer over en vis størrelse.

Konkrete bemærkninger til lovforslaget

I hvilken udstrækning berøres danske rejsebureauer af lovforslaget?

Det fremgår af bemærkningerne til § 1 i lovforslagets side 57, at denne bestemmelse fastlægger lovens anvendelsesområde. Af bestemmelsen fremgår det, at visse accessoriske forsikringsformidlere ikke er omfattet af loven, hvis de formidlede forsikringer opfylder de krav, der fremgår af stk. 2 nr. 1 litra a og b samt stk. 2 nr. 2.

Af bemærkningerne til stk. 2 nr. 1 litra b konkluderes det slet og ret, at rejseforsikringer ikke omfattes af reglerne. Som vi læser bemærkningerne beror denne undtagelse på en forudsætning om, at rejseforsikringer ikke overstiger de nævnte 600 € pr. tegnet forsikring. Der er i bemærkningerne ikke nærmere taget stilling til forskellen i de forskellige typer af rejseforsikringer herunder den væsentlige sondring mellem en rejseforsikring, der dækker forhold under selve rejsen og en afbestillingsforsikring.

Med ordlyden i bestemmelsen antager vi, at begge typer af forsikringer er omfattet af undtagelsesbestemmelsen under forudsætning af, at præmien ligger under de i bestemmelsen nævnte beløb, men DRF skal opfordre til at tydeliggøre kravene og eksemplificere disse yderligere, så det er lettere at udlede hvilke forsikringer, der er undtaget.

Da en afbestillingsforsikring typisk udgør en procentuel del af en rejses samlede pris, vil det ikke sjældent forekomme, at præmien vil overstige de 600€. De fleste rejsebureauer sælger f.eks. grupperejser, hvor rejsen faktureres til en samlet pris og der ud fra denne pris beregnes en forsikringspræmie, såfremt kunden ønsker en afbestillingsforsikring. I sådanne situationer, vil man ofte nå en præmiesum, der overstiger de 600€.

Det bør fremgå tydeligere af lovbemærkningerne, at der ved beregningen, at hvorvidt et forsikringsprodukt er omfattet af de i bestemmelsen anførte beløbsgrænser, ikke er adgang til at kumulere flere forskellige forsikringer.

DRF forudsætter på den baggrund, at når et rejsebureau således sælger eksempelvis en afbestillingsforsikring, en rejseforsikring og en bagageforsikring til 200€ for hver forsikring til den samme kunde, og alle tre forsikringer har egen police, vil dette salg netop være undtaget reglerne som følge af § 1 stk. 2.

Når en forsikring koster mere end € 600 er det således relevant at få afklaret, hvornår et rejsebureau, der formidler en sådan forsikring vil blive underlagt lovens registreringskrav og tilsyn med de dertilhørende byrder og pligter.

Hvis det antages, at det er tilstrækkeligt, at et rejsebureau alene skal formidle én forsikring, hvis præmie overstiger 600€ indenfor en given periode på f.eks. et år, så må det konkluderes, at størstedelen af den danske rejsebureaubranche vil blive omfattet af reglerne. Såfremt dette er tilfældet, er det DRF's opfattelse, at det alene vil være solgt af denne ene forsikring, der underlægges lovens registreringskrav med dertilhørende pligter. Øvrig forsikringsformidling, der ikke overstiger lovforslaget beløbsgrænser hos det pågældende rejsebureau, vil således være undtaget fra lovens anvendelsesområde.

Det er ligeledes vigtigt, at få afklaret i hvilket omfang det er muligt for et rejsebureau at henvise en kunde, hvis forsikringssum overstiger 600€ til et forsikringsselskab uden at blive omfattet af reglerne i relation til lovforslagets udvidende fortolkning af aflønningsbegrebet som beskrevet i § 2 stk. 1 nr. 6.

Selvom beløbsgrænserne i bestemmelsen til dels er direktivbestemte, forekommer det efter DRF's opfattelse ikke hensigtsmæssigt, at disse er nominelt fastsat i selve lovteksten, idet mulighederne for en pristalsregulering i den henseende begrænses.

Hvem skal forestå registreringen og modtage meddelelser?

Af lovforslagets §§ 4 og 5 er reglerne om registrering nærmere beskrevet. Det fremgår ikke tydeligt af bemærkningerne, hvordan og til hvem denne registrering skal ske.

Der ønskes således en afklaring af, om en accessorisk formidler altid skal lade sig registrere hos Finanstilsynet, eller om det i nogle situationer vil være tilstrækkeligt at lade sig registrere på forsikringsselskabets liste.

Generelt er det ikke helt gennemskueligt, hvornår dialogen og oplysningsforpligtelserne skal meddeles direkte til Finanstilsynet, og hvornår det er tilstrækkeligt at have denne dialog og give meddelelse alene til forsikringsselskabet.

Krav til ansvarsforsikring

For så vidt angår ansvarsforsikring fremgår det af bemærkningerne til § 3 stk. 2 nr. 3 at en sådan skal tegnes til at dække eventuelle erstatningskrav for pligtforsømmelse. Af bemærkningerne til § 3 stk. 5 på side 67 fremgår det, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om ansvarsforsikringen, herunder størrelsen af dækningssummer.

Under henvisning til direktivets artikel 10 stk. 4 anføres det, at denne bestemmelses minimumskrav til dækningssummer ikke vil blive gjort gældende for det tilfælde, hvor det forsikringsselskab, i hvis navn den pågældende formidler sælger forsikringer i forvejen har en sådan forsikring eller har påtaget sig det fulde ansvar for formidlerens handlinger.

På baggrund af disse bemærkninger kan vi ikke helt udlede, om kravet til en ansvarsforsikring som beskrevet i § 3 stk. 2 nr. 3 gælder ubetinget for den accessoriske forsikringsformidler, eller om ordlyden; "*...ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav*", indebærer, at det kun gælder i det tilfælde, hvor det forsikringsselskab, på hvis vegne forsikringerne sælges hverken har tegnet forsikring eller valgt at indestå for formidlerens handlinger.

Krav- og behovsanalyse

På side 85 i bemærkningerne til §13 fremgår det, at en accessorisk forsikringsformidler i forbindelse med den kommende bekendtgørelse om god skik bliver pålagt en pligt til at udarbejde en krav- og behovsanalyse for dennes kunder. Eftersom denne pligt ikke er nærmere beskrevet i lovforslaget er det svært at kommentere nærmere på den.

En betragtning på det foreliggende spinkle grundlag er, at der lægges op til en noget omfattende proces henset til, at et produkt som en rejse- eller afbestillingsforsikring ikke er det mest komplicerede forsikringsprodukt.

Det byrdefulde krav om at udarbejde et sådan analyse synes derfor ikke at være proportionalt med det hensyn til kunden, der reelt set skal sikres ved denne form for rådgivning.

Aflønningsstruktur

Under punkt 3.4.6 på side 37 vedrørende reglerne for aflønning fremgår det, at en accessorisk forsikringsformidler skal sikre, at virksomhedens aflønningsstrukturer ikke strider mod virksomhedens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse, herunder virksomhedens forpligtelser i medfør af god skik reglerne.

Da denne pligt ikke er nærmere beskrevet i lovforslaget, men blot henvist til uddybning i den kommende bekendtgørelse er det svært at kommentere nærmere herpå.

DRF skal opfordre til, at opfyldelsen af denne forpligtelse konkretiseres og tydeliggøres i bekendtgørelsen.

Personer med ansvar for distribution

I lovforslagets § 10 er egnetheds- og hæderlighedskravene beskrevet. Det fremgår heraf, at en person, der er ansat hos en accessorisk forsikringsformidler og er ansvarlig for distribution af accessoriske forsikringer skal opfylde en række krav, der er oplyst i stk.1 nr. 1-3.

Der er ikke foretaget en nærmere afgrænsning af, hvad der ligger i begrebet "ansvarlig for distributionen". DRF forudsætter under henvisning til bemærkningerne under afsnit 3.3.2 på side 31, hvoraf det fremgår, at direktivet tager udgangspunkt i personer med ledelsesansvar, at begrebet derfor skal forstås således, at det pågældende pligtsubjekt efter bestemmelsen alene er en person, der har det helt overordnede ansvar for selve forsikringsdistributionen. Dette indebærer derfor, at den enkelte rejsekonsulent, mellemlider eller sælger ikke er omfattet af begrebet.

Eftersom det er den pågældende ansatte, der er pligtsubjekt efter bestemmelsen, bør det ligeledes i bemærkningerne fremhæves, at det er denne person, og ikke rejsebureauet, der er ansvarlig for at give meddelelse som påkrævet efter § 10 stk. 2. I det omfang rejsebureauet antages at have en oplysningspligt om de krav og forpligtelser til den ansatte, der følger af § 10, bør det fremgå tydeligt af bemærkningerne, hvordan en sådan oplysningspligt anses for opfyldt.

I lovforslagets § 10 stk. 1 nr. 2 fremgår det, at en person med ansvar for distribution ikke må have indgivet begæring om eller være under konkurs. Den tidsmæssige udstrækning af begrebet er ikke nærmere berørt i bemærkningerne.

DRF antager på den baggrund, at der alene er tænkt på aktuelle ikke afsluttede sager om konkurs, således at bestemmelsen ikke er til hinder for, at en person, der tidligere har været erklæret konkurs, men hvor bobehandlingen er endeligt opgjort, godt kan bestride en stilling som ansvarlig for distribution.

I den forbindelse henledes opmærksomheden på, at det er vigtigt fastholde de i lovforslaget beskrevne overgangsregler, der fremgår af § 45, herunder bl.a. § 45 stk. 7, idet de strenge krav, der fremgår af § 10 i et vist omfang er med til at begrænse mobiliteten på arbejdsmarkedet.

Under afsnit 3.3.4 på side 32 fremgår det, at Finanstilsynet kan påbyde en virksomhed at opsige en person ansat hos en accessorisk forsikringsformidler med ansvar for distribution af accessoriske forsikringer, hvis personen ikke længere er hæderlig til at varetage sin stilling i relation til § 28, der dog anvender begrebet afsætte og ikke opsige.

I bemærkningerne til § 10 stk. 1 nr. på side 80 anføres det imidlertid, at Finanstilsynet kan; "...påbyde en accessorisk forsikringsformidler at afskedige den ansatte eller fratage den ansatte ansvaret for distribution af accessoriske forsikringer...".

Henset til at der er tale om et særdeles byrdefuldt påbud, skal DRF anmode om, at det afklares, hvad der helt konkret ligger i begrebet afsætte. Er påbuddet udelukkende tiltænkt opsigelse og afskedigelse eller er der mulighed for en mindre indgribende foranstaltning som at fratage vedkommende ansvaret for distributionen, men stadig fortsætte et ansættelsesforhold i virksomheden.

Sidstnævnte er naturligvis at foretrække, idet et påbud om afskedigelse efter DRF's opfattelse ikke synes proportionalt henset til karakteren af de formidlede forsikringer.

Grænseoverskridende handel

I lovforslagets kapitel 7 er reglerne for grænseoverskridende handel reguleret. I bemærkningerne til § 19 på side 102 fremgår det, at virksomheden skal informere Finanstilsynet om, i hvilke lande og på hvilken måde formidleren ønsker at udøve sine aktiviteter, hvis denne laver grænseoverskridende formidling.

Af bestemmelsens ordlyd fremgår det, at meddelelse skal gives til Finanstilsynet, men henset til den tidligere påpegede usikkerhed om, til hvem og i hvilke situationer den accessoriske forsikringsformidler skal give meddelelse, ønskes en afklaring af, hvorvidt en sådan meddelelse er påkrævet direkte til Finanstilsynet, eller om det er tilstrækkeligt at informere forsikringsselskabet.

Af bemærkningerne fremgår det desuden, at formidleren skal angive, i hvilket land eller i hvilke lande forsikringsformidlingen ønskes påbegyndt og hvilke aktiviteter, der ønskes udøvet. Sondringen mellem udøvelse af formidling via grænseoverskridende fjernsalg eller filialsalg synes der heller ikke nærmere

redegjort for bortset fra en mindre beskrivelse af kravene til filialetablering i andet land under afsnit 3.10.4 på side 45 i lovforslaget.

DRF skal på den baggrund anmode om, at Finanstilsynet konkretiserer meddeleelsesprocessen yderligere, så der er mere klarhed over, hvornår og til hvem man skal indberette.

Desuden ønskes Finanstilsynets stillingtagen til hvordan en accessorisk forsikringsformidler, der udelukkende sælger rejser via hjemmesider skal opgøre, hvilke lande, denne må antages at udøve forsikringsformidling i.

Vi har hos DRF en klar antagelse om, at hvis et rejsebureau fx kun har en .dk-adresse, men hvor det viser sig at der er solgt til personer bosat i et andet land, så skal rejsebureauet ikke indberette denne persons land.

Har rejsebureauet derimod rettet sin markedsføring mod specifikke lande f.eks. ved at oprette de respektive landes hjemmesider, formoder vi, at de lande der skal indberettes, er de lande hvor hjemmesiden er knyttet op til et nationalt domæne som f.eks. en .se-adresse eller .no-adresse.

Der ønskes ligeledes en afklaring af, hvordan et rejsebureau, der sælger via en international hjemmeside som f.eks. en .com-adresse skal indberette. Hvilke lande skal i så fald indberettes.

Er det på baggrund af det faktiske antal formidlede ydelser i given periode opgjort geografisk eller hvordan skal opgørelsen foretages ?

Øvrige bemærkninger.

På lovforslagets side 58 i bemærkningerne til § 1 fremgår det, at selvom en accessorisk forsikringsformidler ikke er omfattet af loven, så er forsikringsselskaberne stadig forpligtede til at sikre, at den accessoriske formidler overholder en række krav i loven. Disse krav er bl.a. at den accessoriske forsikringsformidler har en oplysningsforpligtelse overfor kunden, at den accessoriske forsikringsformidler har etableret passende og forholdsmæssige ordninger til at overholde reglerne om skik, og at den accessoriske formidler tager højde for kundens krav mm.

Det fremgår, at disse forpligtelser vil blive nærmere beskrevet i en kommende bekendtgørelse, hvorfor det ikke er muligt på nuværende tidspunkt at kommentere nærmere på indholdet heraf.

Der ønskes i bekendtgørelsen en tydelig afklaring af, hvordan både forsikringsselskaberne og de accessoriske forsikringsformidlere konkret skal opfylde de beskrevne krav.

DRF formoder indtil videre, at opfyldelsen af de beskrevne oplysningsforpligtelser vil kunne opfyldes via udlevering af materiale om de formidlede forsikringer på et varigt medium.

En sådan fremgangsmåde vil ydermere være i overensstemmelse med den oplysningsforpligtelse for så vidt angår rejse- og afbestillingsforsikringer, der påhviler en rejsearrangør efter pakkerejselovens bestemmelser

Endelig fremgår det af bemærkningerne til § 8 på side 71, at et forsikringselskab, der har registreret en accessorisk formidler er forpligtet til løbende at kontrollere, at denne fortsat opfylder betingelserne for en sådan registrering.

Som anført andre steder dette i høringssvar fremgår det heller ikke af bemærkningerne, hvordan denne løbende kontrol skal håndhæves, hvorfor dette ønskes tydeliggjort og eksemplificeret.

I bemærkningerne til § 11 stk. 2 fremgår det, at accessorisk forsikringsformidler skal have passende viden om de produkter, som den pågældende distribuerer.

Det anføres, at de accessoriske forsikringsformidlere ikke vil være omfattet af de kompetencekrav, der vil blive fastlagt i den kommende bekendtgørelse om kompetencekrav for forsikringsdistribution, men at det i stedet vil være op til det enkelte forsikringselskab at fastlægge, hvilke krav der skal stilles til de accessoriske forsikringsformidlere.

DRF støtter op om denne betragtning, da det er mest hensigtsmæssigt, at dette forhold reguleres indbyrdes mellem parterne.

Afsluttende bemærkninger

DRF håber på forståelse for, at høringssvaret afspejler den omstændighed, at DRF's medlemmer ikke tidligere har været omfattet af lovens regler på samme måde, hvorfor kendskabet til praksis herom er begrænset

DRF ønsker derfor også allerede nu at anmode Finanstilsynet om et møde i efteråret, når lovforslaget og bekendtgørelserne er fremsat for på den måde, at sikre, at den danske rejsebureaubranche snarest muligt for et overblik over de nye regler og pligter, der følger af lovforslaget

Såfremt ovenstående bemærkninger til høringssvaret måtte give anledning til uddybende bemærkninger, er Finanstilsynet naturligvis mere end velkomne til at kontakte DRF.

Med venlig hilsen
DANMARKS REJSEBUREAU FORENING

Jakob Hahn
Afdelingschef

Nils Hornemann
Juridisk Konsulent

Finanstilsynet
Juridisk kontor
Århusgade 110
2100 København K

Sendt pr. e-mail til:
hoeringer@ftnet.dk
kbn@ftnet.dk
ctn@ftnet.dk
snc@ftnet.dk

4. august 2017

Høring over forslag til lov om forsikringsformidling

Dansk Erhverv har den 23. juni 2017 modtaget høring over forslag til lov om forsikringsformidling og har i den forbindelse følgende bemærkninger.

Generelle bemærkninger

Formålet med loven er at gennemføre dele af direktiv 2016/97/EU om forsikringsdistribution, der skal sikre forbrugerne samme beskyttelse, uanset om de køber deres forsikringer direkte fra forsikringsselskabet, fra en agent eller fra en virksomhed, der formidler forsikringer. Administrative byrder er en belastning for danske virksomheder og svækker virksomhedernes konkurrenceevne, hvorfor disse ikke skal pålægges strengere byrder eller regulering end tilsvarende virksomheder i resten af EU.

Dansk Erhverv har derfor med glæde noteret sig, at lovforslaget som udgangspunkt er en direktivnær implementering af det bagvedliggende EU-direktiv, selvom der enkelte steder er tale om overimplementering.

Direktivet og dermed lovforslaget efterlader i mange henseender væsentlig rum for fortolkning. Dansk Erhverv skal generelt opfordre til, at regelsættet (inden for rammerne af EU-direktivet) kommer til at afspejle en proportional afvejning af hensynet til kunderne og de omfattede virksomheder.

Loven vil gælde helt eller delvist for en række forskelligartede brancher, herunder forsikringsmæglere, rejsebranchen og elektronikforretninger.

/KBM
kbn@danskerhverv.dk

Side 1/11

-
Deres ref.: J.nr. 14-1910868
Vores ref.: SAG-2016-02149

En del af disse har ikke tidligere været underlagt Finanstilsynet og udøver alt andet lige forsikringsformidling på en lille skala. Dette bør implementeringen tage højde for blandt andet ved at respektere direktivets bagatelgrænser og generelt undgå unødvendige byrder. På den baggrund bør der generelt skabes større klarhed omkring implementeringen og administrationen af reglerne, og underliggende bekendtgørelser bør udstedes hurtigst muligt, således at de omfattede virksomheder kan nå at indrette sig på reguleringen, inden den træder i kraft.

I afsnittet nedenfor ses vores specifikke bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser, men særlig vigtigt for Dansk Erhverv er:

- At få fastlagt præcist, hvornår loven finder anvendelse særligt i relation til forståelsen af lovens § 1, stk. 2, hvorefter loven under nærmere betingelser ikke finder anvendelse på accessoriske forsikringsformidlere. Her efterlyser Dansk Erhverv en mere klar afgrænsning af definition af beløbsgrænse mv., så der ikke senere opstår tvivl.
- At lovens § 7, stk. 3, om årlige indberetninger udgår af lovforslaget eller modificeres, så bestemmelsen ikke pålægger forsikringsformidlerne disproportional byrder. Reglen findes ikke i direktivet og er en dansk overimplementering.
- At fortolkningen af § 10 om krav til ansatte i accessoriske forsikringsformidlere bliver afbalanceret, herunder at bestemmelsen alene kommer til at gælde for medarbejdere med overordnet ledelsesansvar.
- At de krav til god skik, der i medfør af § 12 forventes fastsat i en bekendtgørelse, bliver proportionelle. Eksempelvis skal det fremgå udtrykkeligt af lovbemærkningerne, at det i visse tilfælde bør være muligt at generere en automatisk analyse af den enkelte kundes behov uden, at eksisterende forsikringer indhentes og analyseres (dette vil være nærmest umuligt at administrere i praksis).
- Endelig havde Dansk Erhverv gerne set, at direktivets artikel 17-30, som forventes implementeret i en bekendtgørelse om god skik, var skrevet direkte ind i lovforslaget og underlagt den almindelige lovgivningsproces i Folketinget.

Vi skal ikke undlade at bemærke, at den lovgivningsmæssige proces helt generelt er tilrettelagt uhensigtsmæssigt. Om end det er positivt, at lovens ikrafttrædelse er fastsat til den 23. februar 2018, som også er implementeringsfristen ifølge direktivet, undrer vi os over, at et så omfattende regelsæt med tilhørende bekendtgørelser først sendes i høring ca. ½ år før den forventede ikrafttrædelse og midt i en sommerferieperiode. Direktivet blev vedtaget den 20. januar 2016, hvorfor det burde have været muligt at sende lovforslaget i høring på et tidligere tidspunkt.

Lovforslaget medfører, at der skal føres tilsyn med 800 virksomheder, hvoraf en stor del ikke tidligere har været omfattet af lignende regulering. At de økonomiske og administrative konsekvenser

for erhvervslivet er vurderet til henholdsvis 10 og 4 mio. kr. virker derfor helt ude af trit med virkeligheden, når det tages i betragtning, at disse virksomheder skal sætte sig ind i ny kompleks regulering, implementere og administrere denne, udvikle it-systemer m.v.

Vi henstiller derfor til, at der foretages en ny mere realistisk vurdering af lovforslagets konsekvenser for erhvervslivet.

Specifikke bemærkninger

Kapitel 1 – anvendelsesområde og definitioner

§ 1 - accessoriske forsikringsformidlere

Det fremgår af lovens § 1, stk. 1, at loven finder anvendelse på forsikringsformidlere, genforsikringsformidlere og accessoriske forsikringsformidlere.

Som eksempler på accessoriske forsikringsformidlere nævner lovbemærkningerne blandt andet elektronikforretninger, der formidler forsikringer for de varer, de sælger, og rejseselskaber, der formidler rejseforsikringer.

Af væsentlig betydning for disse brancher er derfor at få fastlagt forståelsen af lovens § 1, stk. 2, hvorefter loven under visse betingelser ikke finder anvendelse på accessoriske forsikringsformidlere.

En af betingelserne for, at loven ikke finder anvendelse på en accessorisk forsikringsformidler, er, at forsikringsaftalens årlige præmiebeløb højst udgør 600 euro, eller når forsikringen udgør et supplement til en tjenesteydelse, som opfylder betingelserne i § 1, stk. 2, nr. 1, nr. a, varigheden af denne tjenesteydelse højst er tre måneder, og forsikringens årlige præmie højst udgør 200 euro pr. person, jf. § 1, stk. 2, nr. 2.

Forkert implementering af artikel 1, stk. 3, litra c, i relation til tjenesteydelser:

Andet led i § 1, stk. 2, nr. 2, henviser til lovens § 1, stk. 2, nr. 1, litra a, og derved "manglende brug af tjenesteydelsen".

§ 1, stk. 2, nr. 2, henviser ikke til § 1, stk. 2, nr. 1, litra b, som vedrører "tab eller beskadigelse af bagage og andre risici i tilknytning til en rejse". Her finder 200 euro-grænsen pr. person efter formuleringen af lovforslaget således ikke anvendelse.

Dette er en forkert implementering af direktivets artikel 1, stk. 3, litra c, idet direktivets bestemmelse i forhold til 200 euro-grænsen både undtager forsikringer omfattet af § 1, stk. 2, nr. 1, litra a og b. Artikel 1, stk. 3, litra c, henviser således til artikel 1, stk. 3, litra a, som både dækker § 1, stk. 2, nr. 1, litra a og b.

Dansk Erhverv foreslår, at lovtæksten revideres, således at § 1, stk. 2, nr. 2, henviser til "betingelserne i nr. 1, litra a eller b".

Beregningen af det årlige præmiebeløb:

Relevant er dernæst, hvorledes det maksimale årlige præmiebeløb pr. forsikringsaftale beregnes.

Ved eksempelvis grupperejser vil det – ifølge vores oplysninger – ikke sjældent forekomme, at præmien for en afbestillingsforsikring overstiger 600 euro. Samtidig kan det meget vel tænkes, at en flerårig forsikring for et dyrt fjernsyn vil koste mere end 600 euro.

I lovens § 1, stk. 2, nr. 2, bruges udtrykket "forsikringsaftalen". Herved må forstås, at det er den enkelte forsikringsaftale (police) som sådan, der ikke må have en højere årlig præmie end 600/200 euro.

Dette betyder (med forbehold for deciderede omgåelsestilfælde), at loven eksempelvis ikke finder anvendelse, når:

- Der i forbindelse med en grupperejse af fire måneders varighed indgås 20 separate forsikringsaftaler for de 20 deltagere på rejsen med en præmie på hver 50 euro.
- Der sælges forskellige typer forsikringer i forskellige forsikringsaftaler, og præmierne hver for sig ligger under 600/200 euro.
- Hvis der ved samme købstransaktion i en elektronikforretning tegnes to separate forsikringer med en samlet præmie på over 600 euro (eksempelvis 550 euro for et fjernsyn og 75 euro for et stereoanlæg), når blot der indgås en forsikringsaftale for hvert produkt.
- Når der sælges en fireårig forsikring for et fjernsyn, og præmien i alt udgør 800 euro.

I direktivets artikel 1, stk. 3, litra b, står således, at præmiebeløbet ikke må overstige 600 euro "pro rata på årsbasis". Heraf må følge, at man ved beregningen af præmiebeløbet for en forsikring, der strækker sig over flere år, skal fordele præmiebeløbet pro rate (forholdsmæssigt) ud på de enkelte år.

En accessorisk forsikringsformidlers salg af en fireårig elektronikforsikring med et samlet præmiebeløb på 800 euro vil herefter ikke være omfattet af loven, idet det årlige præmiebeløb er på 200 euro. I den forbindelse er det en teknikalitet, om præmien for en flerårig forsikring betales "up front" eller i flere årlige rater.

Dansk Erhverv foreslår, at ovenstående og lignende eksempler skrives direkte ind i lovbemærkningerne for at sikre klarhed omkring lovens anvendelsesområde.

Typen af rejseforsikringer undtaget:

For så vidt angår rejsebranchen fremgår det tilsyneladende uden forbehold af lovbemærkningerne side 57, at en række rejseforsikringer ikke er omfattet af loven. Dette må bero på forudsætningen om, at præmiebeløbet ikke overstiger grænserne i § 1, stk. 2, nr. 2, hvilket lovbemærkningerne bør præcisere.

Dernæst bør lovbemærkningerne præcisere, at alle typer rejseforsikringer kan undtages efter § 1, stk. 2. I lovbemærkningerne side 57 angives, at "rejseforsikringer, der dækker tab af bagage, hjemtransport ved sygdom eller død, behandlinger og transport ved sygdom eller erstatningsrejser", ikke er omfattet.

I direktivet såvel som lovtæksten undtages manglende brug (afbestilling), tab eller beskadigelse af bagage og "andre risici i tilknytning til en rejse". Alle rejseforsikringer dækker risici i tilknytning til en rejse og vil derfor være omfattet af enten en af de specifikt nævnte forsikringstyper eller opsamlingsbestemmelsen om "andre risici".

Særligt for så vidt angår tillæggsforsikringer til varer

Af lovens § 1, stk. 2, nr. 1, litra a, fremgår, at forsikringer, der udgør et supplement til en vare og dækker "risikoen for driftstab ved tab af eller beskadigelse af varen", kan undtages.

Lovteksten mangler et komma efter "ved", som ellers er i direktivteksten. Dette komma skal tilføjes lovtæksten, da det manglende komma er meningsforstyrende. Således undtages ifølge direktivet forsikringer, der dækker "risikoen for driftsfejl ved, tab af og beskadigelse af varen". Dette må følgelig også være tilfældet efter den danske lovgivning.

Endelig foreslår Dansk Erhverv, at terminologien i lovens § 1, stk. 2, nr. 1, litra a, som omhandler "driftstab", tilpasses direktivets artikel 1, stk. 3, litra a i), der anvender betegnelsen "driftsfejl". Betegnelsen "driftstab" indikerer, at forsikringen skal dække et decideret tab hos kunden, som skyldes en fejl ved varen, mens "driftsfejl" blot indikerer, at forsikringen skal dække en situation, hvor produktet ikke fungerer, som det skal. Den nuværende formulering af § 1, stk. 2, nr. 1, litra a, vil således – efter sin ordlyd – alt andet lige indskrænke bestemmelsens anvendelsesområde i strid med direktivteksten.

Kan en accessorisk formidler være delvist omfattet?

Dansk Erhverv antager, at det alene er de forsikringer, der ikke undtages efter § 1, stk. 2, som loven gælder for.

Hvis en accessorisk forsikringsformidler sælger 100 forsikringer, hvoraf de 99 undtages efter § 1, stk. 2, kan den omstændighed, at præmien for den sidste forsikring overstiger 600/200 euro, ikke indebære, at lovens krav skal iagttages ved salget af de 99 øvrige forsikringer. Dette forhold bør lovbemærkningerne adressere.

§ 2 – definitioner

En accessorisk forsikringsformidler defineres i lovens § 2, nr. 5, som en fysisk eller juridisk person, som ikke er et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der mod vederlag indleder eller udøver forsikringsdistributionsvirksomhed som en accessorisk aktivitet, under forudsætning af at betingelserne i § 2, nr. 5, litra a-c, er opfyldt.

I lovbemærkningerne side 29 anføres om lovens anvendelsesområde, at "hvis banker og pengeinstitutter udelukkende udøver accessorisk forsikringsdistribution, vil de ikke være omfattet af de foreslåede bestemmelser", idet det er en betingelse, at man "ikke udøver forsikringsdistribution som hovederhverv, og at den pågældende kun distribuerer forsikringsprodukter, der udgør et supplement til en vare eller en tjenesteydelse".

Vi forstår umiddelbart loven således, at en bank ikke kan være en accessorisk forsikringsformidler, men godt en forsikringsformidler, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. Vi mener dog, at lovbemærkningerne i langt højere grad, end det er tilfældet nu, bør præcisere, hvornår banker omfattes af loven.

Kapitel 2 – tilladelse og registrering

§ 3 – tilladelse til at udøve forsikringsformidling eller genforsikringsformidling

Et af kravene til at opnå tilladelse hos Finanstilsynet er, at virksomheden har en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav, jf. § 3, stk. 2, nr. 3. Dansk Erhverv går ud fra, at en virksomheds eventuelle eksisterende ansvarsforsikringer kan bruges i den forbindelse, hvilket lovbemærkningerne bør præcisere.

Et andet krav er, at virksomheden har "truffet foranstaltninger for at beskytte kunderne mod manglende betalingsevne hos forsikringsformidleren eller genforsikringsformidleren" ved brug af en frigørelsesattest eller oprettelse af en særlig konto med sikkerhed, jf. § 3, stk. 2, nr. 4, litra a og b. Dansk Erhverv bemærker, at kravene i litra a og b alene kan være relevante for de formidlere, som rent faktisk modtager betalinger på en kundes vegne, hvilket bør præciseres i lovbemærkningerne.

§ 4 – registrering som accessorisk forsikringsformidler

I henhold til § 4, stk. 1, skal man registreres hos Finanstilsynet, inden man må udøve accessorisk forsikringsformidling. Det er en betingelse for at opnå registreringen, at kravene i § 3, stk. 2, nr. 1 og 3-6, og stk. 3, samt § 10, stk. 1, er opfyldt, jf. § 4, stk. 2.

Af lovbemærkningerne side 68 fremgår, at virksomheden skal dokumentere, at den opfylder betingelserne i § 3, stk. 2, nr. 1 og 3-6, samt stk. 3. Dansk Erhverv antager i den forbindelse, at virksomheden ikke skal dokumentere opfyldelsen af § 10, stk. 1, om egnetheds- og hæderlighedskrav til dens ansatte, idet pligtsubjektet i forhold til denne bestemmelse er den ansatte, jf. om § 10 nedenfor. Dette bør dog fremgå udtrykkeligt af lovbemærkningerne.

Endelig forstår vi § 1, stk. 2, sammenholdt med § 4 således, at en accessorisk forsikringsformidler, der i det hele er undtaget loven efter § 1, stk. 2, ikke skal registreres hos Finanstilsynet. Dette forhold bør specificeres i bemærkningerne til § 4.

§ 7, stk. 3 – årlige indberetninger

Af § 7, stk. 3, fremgår, at en forsikringsformidler hvert år skal indberette virksomhedens omsætning, antal kunder, antal ansatte med kundekontakt og antal indgåede kundeaftaler til Finanstilsynet.

Bestemmelsen genfindes ikke i direktivet og er en dansk overimplementering.

I lovbemærkningerne side 71 anføres, at det er "vurderingen, at de fire nøgletal er tal, som det ikke vil være forbundet med særlig store administrative byrder for virksomhederne at fremfinde og indberette". Hertil bemærkes, at det stik imod angivelsen i lovbemærkningerne forventes at blive særdeles ressourcekrævende at indsamle oplysninger om antal kunder, antal ansatte med kundekontakt og antal indgåede kundeaftaler, da disse oplysninger ikke kan genereres automatisk. Forsikringsformidlerne vil således skulle investere i nye it-systemer og ændre interne procedurer med betydelige omkostninger til følge.

De byrder, som lovforslaget på dette punkt medfører, er langt fra proportionelle med Finanstilsynets behov for at have oplysningerne.

Samtidig er det uklart, hvordan begreberne "antal kunder" og "antal indgåede kundeaftaler" skal forstås.

Dansk Erhverv foreslår, at § 7, stk. 3, udgår eller alternativt, at der alene skal gælde en pligt til at levere oplysninger om omsætning og samlede antal ansatte i virksomheden. Dette må være tilstrækkeligt til at "give Finanstilsynet et overblik over markedet for forsikringsformidling og mulighed for at følge udviklingen", jf. lovbemærkningerne side 71.

§ 10 – krav til ansatte i accessoriske forsikringsformidlere

Bestemmelsen fastlægger en række krav til ansatte i accessoriske forsikringsformidlere, som har "ansvar" for distribution af accessoriske forsikringer. Der foretages dog ikke en definition af, hvad der ligger i at have "ansvar".

I og med en række virksomheder, som ikke har forsikringsformidling som deres hovederhverv, nu omfattes af loven, er det vigtigt at bestemmelsen fortolkes afbalanceret.

Dansk Erhverv foreslår derfor – med henvisning til at direktivet tager udgangspunkt i personer med ledelsesansvar – at en ansat med "ansvar" i denne henseende bør forstås som en person med det overordnede ledelsesansvar for selve forsikringsdistributionen, således at eksempelvis en medlemleder, almindelig konsulent eller sælger ikke omfattes.

Af lovbemærkningerne side 81 fremgår, at det er den ansatte, der er pligtsubjektet i forhold til § 10, og dermed den ansatte, som har ansvaret for at give meddelelse til den registreringsansvarlige, jf. § 10, stk. 2. Heraf følger umiddelbart, at bestemmelsen ikke pålægger den accessoriske forsikringsformidler en pligt til at "overvåge" overholdelsen af bestemmelsen ved eksempelvis at indhente straffeattester eller lade den ansatte afgive skriftlige erklæringer om forholdene i § 10.

Dansk Erhverv mener dog ikke, at lovbemærkningerne i tilstrækkeligt omfang afklarer dette. Dansk Erhverv foreslår, at det præciseres, at den accessoriske forsikringsformidler ikke har et medansvar for, at bestemmelsen overholdes, eller skal vurdere forholdene ved ansættelse af medarbejderen. Hvis den accessoriske forsikringsformidler skal informere medarbejderen om kravene i bestemmelsen ved ansættelse, bør dette forhold præciseres i lovbemærkningerne.

Den naturlige sproglige forståelse af § 10, stk. 1, nr. 2, må endvidere medføre, at bestemmelsen alene vedrører aktuelle sager om konkurs. Bestemmelsen bør ikke være til hinder for, at en person, der tidligere har været under konkursbehandling, varetager en stilling omfattet af § 10. Dette bør præciseres i lovbemærkningerne.

Kapitel 3 – kompetencekrav

§ 11, stk. 1 og 3 – kompetencekrav hos forsikringsformidlere og genforsikringsformidlere

Ifølge § 11, stk. 1, gælder kompetencekravene "alle virksomhedens ansatte, som udøver forsikrings- eller genforsikringsdistributionsvirksomhed".

Af lovbemærkningerne side 82 fremgår, at bestemmelsen vedrører ansatte, der er direkte beskæftiget med forsikrings- og genforsikringsdistribution samt personer i ledelsen med kundekontakt, mens administrativt personale ikke omfattes af kompetencekravet.

Dansk Erhverv forstår lovbemærkningerne således, at kompetencekravet alene gælder for personer, der har direkte kontakt med kunder i forbindelse med selve distribution af forsikringer, og skal opfordre til, at dette forhold præciseres.

Erhvervsministeren bemyndiges i § 11, stk. 3, til at fastsætte nærmere regler om kompetencekrav m.v. for personer omfattet af § 11, stk. 1. Dansk Erhverv mener, at der bør fastsættes kompetencekrav, som er proportionelle og varierer i forhold til de produkter, der formidles, og den rolle, som den enkelte medarbejder har. Endelig bør de relevante brancher inddrages i udarbejdelsen af kompetencekrav gældende for deres medarbejdere, og det bør i videst muligt omfang være muligt at bevare de eksisterende uddannelsesmoduler.

Kapitel 4 – god skik, aflønning, m.v.

§ 12, stk. 2 – bekendtgørelse om god skik

I henhold til § 12, stk. 2, bemyndiges Erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis, der implementerer direktivets artikel 17-30. Dansk Erhverv ser gerne reglerne, som udgør en væsentlig del af direktivet, skrevet direkte ind i lovforslaget og underlagt den almindelige lovgivningsproces i Folketinget.

Af lovbemærkningerne side 85 fremgår, at forsikringsformidlere og accessoriske forsikringsformidlere med den kommende bekendtgørelse får "pligt til at lave en krav- og behovsanalyse af deres kunder, så kunderne får produkter, der er i overensstemmelse med deres krav og behov".

For særligt mindre accessoriske forsikringsformidlere forekommer dette at være et noget omfattende tiltag henset til, at eksempelvis en elektronikforsikring eller en afbestillingsforsikring ikke er synderligt komplicerede forsikringsprodukter.

Af direktivets artikel 20, stk. 2, fremgår da også, at de oplysninger, der skal gives i en krav- og behovsanalyse, skal "afpasses efter kompleksiteten af det forsikringsprodukt, der foreslås, og typen af kunden". Dansk Erhverv skal på denne baggrund generelt opfordre til, at de fastsatte krav bliver proportionelle.

Således er det afgørende, at det eksempelvis bliver muligt i en salgsproces at generere en automatisk analyse af den enkelte kundes behov baseret på den bestilte rejse/det bestilte produkt. Et regelsæt, hvorefter kundens eksisterende forsikringer i alle tilfælde skal indhentes og analyseres vil være nærmest umuligt at administrere. Dansk Erhverv foreslår, at dette adresseres i lovbemærkningerne.

§ 12, stk. 3 – retningslinjer for redelig forretningsskik og god praksis

Af lovens § 12, stk. 3, fremgår, at Finanstilsynet efter forhandling med repræsentanter for forbrugerne og de relevante finansielle erhvervsorganisationer kan udarbejde og offentliggøre retningslinjer for redelig forretningsskik og god praksis på nærmere angivne områder.

Vi finder det positivt, at der med de forventede retningslinjer kan skabes klarhed omkring konkrete forhold i et generelt formuleret regelsæt, og at Finanstilsynet i den forbindelse inddrager erhvervslivet i forhandlingerne. Dansk Erhverv foreslår, at Finanstilsynet selvstændigt også inddrager ikke-finansielle erhvervsorganisationer, hvis der udstedes retningslinjer af relevans for disses medlemmer.

§ 13 – aflønning

Reglerne om aflønningsstrukturer i § 13 bør kunne administreres pragmatisk og under hensyn til de gældende aflønningsformer i sektoren. Som det fremgår af lovbemærkningerne, bør § 13 således ikke indebære et forbud mod bestemte aflønningsstrukturer, som indeholder individuelle salgsmål eller bonusmål, så længe disse i øvrigt vurderes at overholde lovgivningen.

Kapitel 5 – supplerende krav til uafhængige forsikringsformidlere

§ 16 – uafhængige forsikringsformidlere

Det er hensigtsmæssigt, at det klarlægges, hvornår en forsikringsformidler må bruge betegnelsen uafhængig forsikringsmægler eller andre betegnelser, der giver indtryk af, at formidleren er uafhængig.

Vi skal dog opfordre til, at uafhængighedsbegrebet fastlægges mere tydeligt i lovteksten, end tilfældet er med det foreliggende lovforslag. Dette kan eksempelvis ske ved at definere begreberne "uafhængig forsikringsmægler" og "uafhængig forsikringsformidling" i lovens § 2.

§ 16, stk. 1, nr. 2 - provision

Af § 16, stk. 1, nr. 2, fremgår, at en uafhængig forsikringsformidler ikke må modtage provision eller andet vederlag, medmindre denne provision fuldt ud videregives direkte til kunden.

Pligten til at videregive provisionen bør ikke være til hinder for, at en forsikringsformidler eksempelvis modregner et forfaldent salær på 100.000 i en modtagen provision på 1 mio. kr., inden resten af provisionen (900.000 kr.) videregives til kunden. Dette vil alt andet lige spare administrative omkostninger hos både formidleren og kunden, uden at formidlerens uafhængighed kompromitteres. Dansk Erhverv foreslår adgangen hertil præciseret i lovbemærkningerne.

Kapitel 7 – grænseoverskridende virksomhed

§ 19, stk. 1 – meddelelse til Finanstilsynet

I henhold til lovens § 19, stk. 1, skal en forsikringsformidler, genforsikringsformidler eller accessorisk forsikringsformidler, der ønsker at udbyde grænseoverskridende tjenesteydelser, give Finanstilsynet meddelelse om en række forhold, herunder hvilke lande forsikringsformidlingen ønskes påbegyndt i (§ 19, stk. 1, nr. 2) og "den relevante forsikringsklasse" (§ 19, stk. 1, nr. 4).

Lovbemærkningerne bør afklare, hvorledes § 19, stk. 1, nr. 2, skal forstås i forhold til forsikringsformidling via internettet. Hvilke lande er eksempelvis relevante, hvis man opretter en engelsksproget hjemmeside, som i princippet kan benyttes af kunder fra alle EU-lande?

Tilsyneladende implementerer § 19, stk. 1, nr. 4, ikke direktivets artikel 4, stk. 1, litra d, korrekt.

I den danske version af direktivet står der "i givet fald den relevante forsikringsklasse", mens den engelske version bruger "if applicable...". Af direktivet følger således, at der *alene* skal gives meddelelse om den relevante forsikringsklasse, hvis det ellers er relevant og kan lade sig gøre. Dette giver god mening, da man ikke nødvendigvis kender et markeds/en kundes behov ved opstart.

Dansk Erhverv foreslår, at lovforslaget præciseres på dette punkt.

Kapitel 8 – tilsyn m.v.

§ 28 – påbud om afskedigelse/fratagelse af ansvar efter § 10

Bestemmelsen giver Finanstilsynet hjemmel til at påbyde en accessorisk forsikringsformidler at "afsætte" en ansat med ansvar for distribution af accessoriske forsikringer, hvis vedkommende ikke overholder kravene i § 10, stk. 1. Dette må betyde, at den accessoriske forsikringsformidler kun har pligt til iværksætte tiltag over for medarbejderen, når der foreligger et påbud fra Finanstilsynet, og at de strafferetlige sanktioner, der følger af en overtrædelse af bestemmelsen, alene kan komme på tale, hvis et påbud fra tilsynet ikke overholdes.

Selvom den nærmere forståelse af at "afsætte" ikke beskrives i bemærkningerne til § 28, tillader vi os at antage, at det står den accessoriske forsikringsformidler frit for, om denne vil afskedige den ansatte eller blot fratage denne ansvaret for distributionen. Dette synes da også at være forudsat i bemærkningerne til § 10 (side 80), hvorefter formidleren kan "afskedige den ansatte eller fratage den ansatte ansvaret". Under alle omstændigheder bør lovbemærkningerne præcisere, hvad der forstås ved at "afsætte".

Dansk Erhverv står naturligvis til rådighed for en uddybning af dette høringssvar.

Med venlig hilsen

Kristian Aagaard Bach Mortensen
Advokat

1. august 2017

/AndAre-erst

Høringsvar vedrørende forslag til lov om forsikringsformidling

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har modtaget forslaget i høring. Lovforslaget erstatter den gældende lov om forsikringsformidling, jf. lov bekendtgørelse nr. 1065 af 22. august 2013. Lovforslaget implementerer forsikringsdistributionsdirektivet (direktiv 2016/97/EU).

TER har følgende bemærkninger om de administrative konsekvenser for erhvervslivet.

En række af de administrative krav videreføres fra den tidligere lov om forsikringsformidling. Herudover, så vil en række af forsikringsdistributionsdirektivets nærmere krav blive fastsat i niveau 2-regulering. Disse vil være direkte gældende i dansk ret, hvorfor konsekvenserne heraf ikke skal opgøres for nærværende lovforslag. Det er kun de administrative konsekvenser, der følger direkte af nærværende forslag, der vurderes nedenfor.

Lovforslaget medfører bl.a., at flere aktører på markedet bliver underlagt krav om at søge tilladelse og at være registreret hos Finanstilsynet. Denne administrative byrde vil hovedsageligt medføre administrative omstillingsomkostninger, samt herefter en mindre løbende administrativ byrde idet virksomhederne løbende skal oplyse, hvis der sker ændringer i de oplysninger, som er lagt til grund i deres ansøgning om tilladelse eller registrering. Hertil en række administrative krav om interne politikker, der ligeledes primært vil have karakter af administrative omstillingsomkostninger.

Som anført i lovforslagets bemærkninger, så indføres der med lovforslaget en række bemyndigelser til, at der kan fastsættes nærmere administrative krav til virksomhederne. Herunder indføres der bemyndigelse til, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlevering af informationsmateriale, redelig forretningsskik og god praksis for forsikringsformidlere, genforsikringsformidlere og accessoriske forsikringsformidlere. Dertil indføres der ligeledes en bemyndigelse til at erhvervsministeren kan udstede regler om kompetencekrav for forsikrings- og genforsikringsformidlere.

Der forelægger endnu ikke udkast til de nye bekendtgørelser, der vil følge af bemyndigelserne i loven. På det foreliggende grundlag kan der derfor ikke foretages en nærmere vurdering af de administrative konsekvenser af det samlede lovkompleks, her forstået som konsekvenserne af loven inklusiv de dertilhørende bekendtgørelser. Dette skyldes, at de administrative konsekvenser for erhvervslivet afhænger af den endelige udformning af de nye bekendtgørelser.

ERHVERVSSTYRELSEN

Dahlerups Pakhus

Langelinie Allé 17

2100 København Ø

Tlf 35 29 10 00

Fax 35 46 60 01

CVR-nr. 10 15 08 17

erst@erst.dk

www.erst.dk

Det vurderes, at de senere bekendtgørelser potentielt vil kunne medføre administrative konsekvenser over 4 mio. kr. Såfremt dette bliver tilfældet, vil konsekvenserne skulle kvantificeres inden den offentlige høring af bekendtgørelserne.

TER vil vurdere de nærmere administrative konsekvenser for erhvervslivet i forbindelse med høringen af de bekendtgørelser, der følger af lovforslagets bemyndigelser. TER opfordrer i den forbindelse til, at brugen af bemyndigelserne vil blive tilrettelagt ud fra hensynet til at påføre virksomhederne færrest mulige administrative byrder.

TER vurderer med ovenstående forbehold og baggrund, at kravene der er direkte præciseret i lovforslaget medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere.

Kontaktperson vedr. ovenstående bemærkninger:

Thomas Tolstrup Jensen
Fuldmægtig
Tlf. direkte 3529 1885
E-post ThoTol@erst.dk

Med venlig hilsen

Andreas Oscar Arenfeldt
Andreas Arenfeldt

Stud.jur., Team Jura
ERHVERVSSTYRELSEN
Direktionssekretariatet - Team Jura
Telefon: 35291090
Mail: AndAre@erst.dk

Finanstilsynet
Juridisk kontor
Århusgade 110
2100 København Ø

Sendt pr. mail til hoeringer@ftnet.dk
med kopi til kbn@ftnet.dk, ctn@ftnet.dk og snc@ftnet.dk

Høringssvar vedrørende forslag til lov om forsikringsformidling

Resumé

Lovforslaget implementerer IDD-direktivet og udgør en væsentlig ændring af de gældende regler for forsikringsformidling, herunder i forhold til anvendelsesområde, tilladelser, kompetencekrav og produktudvikling.

Et af de overordnede formål med direktivet, som lovforslaget implementerer, er at højne forbrugerbeskyttelsen, hvilket Finans Danmark støtter. Vi påpeger imidlertid, at beskyttelsen af forbrugerne kommer til at afhænge af, hvem der udfører forsikringsformidlingen, hvilket kan forvride konkurrencen mellem forskellige brancher.

De omfattende ændringer i lovgivningen for forsikringsformidling betyder, at der er et stort behov for klarhed om lovens anvendelsesområde. Lovforslaget og lov-bemærkningerne giver imidlertid ikke den nødvendige klarhed over, hvornår kreditinstitutter vil anses for at udøve forsikringsformidling. Finans Danmark opfordrer derfor Finanstilsynet til at give mere vejledning herom i lovforslaget og herunder forholde sig til nogle af de eksempler på samarbejder mellem kreditinstitutter og forsikringselskaber, som allerede findes i dag.

Endvidere er det vigtigt at fremhæve, at mange af de nye krav til forsikringsformidlere for kreditinstitutternes vedkommende allerede følger af den øvrige finansielle lovgivning. Dette aspekt bør generelt indgå i tilsynet med kreditinstitutternes forsikringsformidling.

I forhold til "Kompetencekrav" (kapitel 3), reglerne om "God skik, aflønning m.v." (kapitel 4) samt reglerne om "Whistleblowerordning" (kapitel 6) henviser Finans Danmark desuden til høringssvar afgivet af Finanssektorens Arbejdsgiverforening.

**FINANS
DANMARK**

Høringssvar

4. august 2017
Dok. nr. 571199-v1

Generelle bemærkninger

Indledningsvis takker Finans Danmark for muligheden for at afgive høringssvar.

Finans Danmark finder det positivt, at myndighederne ved implementeringen af direktivet om forsikringsdistribution har lagt vægt på direktivnær implementering. Dette gælder også i relation til lovforslagets ikrafttrædelsesdato, der er sammenfaldende med direktivets implementeringsfrist.

Et af de overordnede formål med direktivet, som lovforslaget implementerer, er at højne forbrugerbeskyttelsen. Dette søges blandt andet gjort ved at indføre kompetencekrav for forsikringsformidlere og at udvide kredsen af regulerede aktiviteter. Der er imidlertid ikke "level playing field" mellem de forskellige aktører inden for forsikringsdistribution. Beskyttelsen af forbrugerne afhænger derfor af, hvem der udfører forsikringsformidlingen. En konsekvens af lovforslaget vil eksempelvis være, at en forbruger fremadrettet kan tegne en bilforsikring hos en bilforhandler, uden at denne forhandler vil være underlagt de samme kompetencekrav som en bankmedarbejder, der formidler en fuldstændig tilsvarende forsikring. Dette betyder samtidig, at konkurrerende virksomheder på forsikringsområdet bliver underlagt forskellige krav og deraf forskellige afledte omkostninger.

Lovforslaget indebærer, at en række kreditinstitutter vil skulle søge en ny tilladelse som forsikringsformidler hos Finanstilsynet. Disse virksomheder er allerede underlagt en omfattende regulering, herunder i forhold til god skik, egnetheds- og hæderlighedskrav, tavshedspligt mv. Der er således et delvist overlap mellem de krav, som vil gælde for kreditinstitutternes forsikringsdistribution, og de eksisterende krav fra den øvrige finansielle lovgivning. Dette aspekt bør indgå i tilsynet med kreditinstitutternes forsikringsformidling.

I forhold til høringsprocessen finder Finans Danmark det problematisk, at lovforslaget sendes i høring i sommerferieperioden. Dette begrænser organisationernes mulighed for i fornødent omfang at få tilstrækkelige tilbagemeldinger fra medlemsvirksomhederne. Høringsprocessen skal ses i sammenhæng med, at direktivet i sin endelige form har været tilgængeligt siden januar 2016.

Den komprimerede lovgivningsproces har også den uheldige virkning, at den endelige regulering først kendes ultimo 2017. Hertil kommer, at processen med at få de relevante bekendtgørelser på plads ifølge det oplyste først påbegyndes i oktober måned. Det betyder, at de regulerede virksomheder får ganske kort tid til at indrette sig på den kommende lovgivning, herunder til ansøgning om en ny tilladelse, it-udvikling, nye forretningsgange m.m. Dette er utilfredsstillende.

De økonomiske konsekvenser for erhvervslivet er i lovforslaget opgjort til ikke over 10 mio. kr. Hertil kommer administrative omkostninger opgjort til 4 mio. kr. Dette skal ses i sammenhæng med, at det i de almindelige bemærkninger anføres, at lovforslaget medfører, at der skal føres tilsyn med ca. 800 virksomheder, hvoraf ca. 600 virksomheder ikke tidligere har været omfattet af tilsvarende regulering. Det vil sige, at 800 virksomheder skal sætte sig ind i ny regulering, indrette deres virksomhed, nye forretningsgange, it-udvikling, nye kompetencekrav for de ansatte mv. til en gennemsnitlig omkostning på kr. 12.500 kr. pr. virksomhed.

Der er efter Finans Danmarks opfattelse tale om en klar undervurdering af de reelle efterlevelseseomkostninger og administrative omkostninger som følge af lovforslaget og de kommende bekendtgørelser.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

§ 1 Anvendelsesområde

Henset til at der indføres straf i form af fængsel, jf. lovforslagets § 42, såfremt en virksomhed ikke har den fornødne tilladelse til at udøve forsikringsformidling, jf. lovforslagets § 3, er det vigtigt, at lovens anvendelsesområde i § 1 er klart. Det foreliggende lovforslag og lovbemærkningerne giver imidlertid ikke den nødvendige klarhed over, hvornår kreditinstitutter vil anses for at være omfattet.

Finans Danmark ser gerne, at det i lovbemærkningerne tydeliggøres, hvilke aktiviteter der vil medføre, at et pengeinstitut er omfattet af lovforslaget og dermed af kravet om tilladelse, kompetencekrav mv. I det vedlagte **bilag 1** er oplyst en række forskellige praktiske eksempler. Finans Danmark har foretaget en umiddelbar vurdering af, hvorvidt disse eksempler vil være omfattet af lovforslaget, og beder Finanstilsynet om at be- eller afkræfte disse vurderinger.

I forlængelse heraf bemærkes følgende til § 1:

I § 1 defineres lovforslagets anvendelsesområde. Bestemmelsen skal læses i sammenhæng med definitionen af forsikringsdistribution i § 2, stk. 1, nr. 1, som omfatter en lang række aktiviteter i forbindelse med rådgivning, indgåelse og administration af forsikringsaftaler.

Det betyder, at der som udgangspunkt ikke skal meget aktivitet fra et pengeinstituts side, før at pengeinstituttet vil være at betragte som forsikringsformidler. Finans Danmark bemærker dog, at en forudsætning for at blive omfattet af loven må være, at der er tale om distribution af et produkt med et forsikringselement. Således vil eksempelvis rådgivning til kunder om pensionsprodukter uden forsikringselementer ikke medføre, at en bank omfattes af lovforslaget.

I § 1, stk. 3, fremgår fire undtagelser for lejlighedsvis levering af oplysning i forbindelse med anden erhvervsvirksomhed, som betyder, at aktiviteten ikke er omfattet af lovforslaget. Heraf er særligt nr. 1 og nr. 3-4 relevante for kreditinstitutter:

Undtagelsen i § 1, stk. 3, nr. 1, vedrører efter Finans Danmarks opfattelse de situationer, hvor kreditinstituttet ikke har et samarbejde med et forsikringsselskab i form af en henvisningsaftale eller lignende. I denne situation giver kreditinstituttet kunden nogle generelle oplysninger om forsikringer, men henviser ikke kunden til en konkret samarbejdspartner.

Af bemærkningernes s. 58 fremgår således:

"Hvis den pågældende virksomhed imidlertid foreslår specifikke institutter eller produkter, vil virksomheden ikke falde ind under undtagelsen, og aktiviteten vil dermed være omfattet af loven. Hvis et pengeinstitut foreslår en kunde at tegne forsikring i et bestemt forsikringsselskab eller formidler en kontakt til et bestemt forsikringsselskab vil aktiviteten ligeledes være omfattet af loven".

Finans Danmark forstår bestemmelsen og bemærkningerne således, at et kreditinstitut kan drøfte generelle forsikringsforhold med kunden uden at blive anset for at være forsikringsformidler, såfremt der ikke henvises til et konkret forsikringsselskab eller foreslås specifikke produkter, som dette forsikringsselskab udbyder.

Undtagelserne i § 1, stk. 3, nr. 3-4, vedrører efter vores opfattelse den situation, hvor et kreditinstitut viderebringer oplysninger mellem en kunde og et forsikringsselskab, som kreditinstituttet samarbejder med eller er koncernforbundet med. Finans Danmark forstår bestemmelse og bemærkningerne således, at sådanne henvisningsaftaler, hvor kreditinstituttet alene formidler begrænsede oplysninger mellem forsikringstageren og forsikringsselskabet, ikke vil medføre, at der er tale om forsikringsdistribution. Dette forudsætter dog, at kreditinstituttet ikke træffer yderligere foranstaltninger til at bistå med indgåelsen af en forsikringsaftale, eksempelvis ved at gennemgå kundens forsikringsbehov.

§ 2 Definitionsbestemmelse

I § 2, stk. 1, nr. 3, om forsikringsformidling anvendes ordet "vederlag", mens der i nr. 4 anvendes ordet "aflønning". Direktivet anvender også "aflønning" under definitionen af "forsikringsformidler", svarende til § 2, stk. 1, nr. 3. Finans Danmark foreslår, at man anvender samme belegnelse i definitionerne.

Herudover er definitionen af "forsikringsdistributør" ikke medtaget fra direktivet.

§ 3 Tilladelse som forsikringsformidler

Lovforslagets § 3, stk. 2, nr. 3, opstiller en betingelse om ansvarsforsikring eller tilsvarende garanti mod erstatningskrav for at opnå tilladelse som forsikringsformidler. De mange virksomheder, som forventes at søge tilladelse til at udøve forsikringsformidling, vil derfor skulle tegne en ansvarsforsikring eller lignende.

Finanstilsynet bedes oplyse, om det forventes, at der er tale om en ny type forsikring, eller om eventuelle eksisterende ansvarsforsikringer vil kunne finde anvendelse, og om det i denne sammenhæng gør nogen forskel, hvorvidt forsikringsformidleren i forvejen er omfattet af tilsvarende krav ifølge anden regulering såsom lov om finansiel virksomhed.

§ 4 Accessorisk forsikringsformidling

Ifølge definitionen i lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 5, kan visse fysiske og juridiske personer, som distribuerer forsikringsprodukter, der udgør et supplement til en vare eller tjenesteydelse, anses for accessoriske forsikringsformidlere under visse betingelser. Dette gælder dog eksplicit ikke for kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Af bemærkningernes s. 29 fremgår endvidere følgende om begrebet accessorisk forsikringsformidler:

"Begrebet accessorisk forsikringsformidler er defineret som en fysisk eller juridisk person, der mod aflønning indleder eller udøver forsikringsdistributionsvirksomhed som en accessorisk aktivitet. Den pågældende må ikke være et kreditinstitut eller et investeringsselskab. Hvis banker og pengeinstitutter udelukkende udøver accessorisk forsikringsdistribution, vil de ikke være omfattet af de foreslåede bestemmelser. For at være en accessorisk forsikringsformidler er det en betingelse, at den pågældende ikke udøver forsikringsdistribution som hovederhverv, og at den pågældende kun distribuerer forsikringsprodukter, der udgør et supplement til en vare eller tjenesteydelse." [vores understregning]

Finans Danmark bemærker, at der med "banker og pengeinstitutter" må menes alle kreditinstitutter, dvs. både banker/pengeinstitutter og realkreditinstitutter, jf. ordlyden af § 2, stk. 1, nr. 5.

Vi forstår endvidere de understregede bemærkninger således, at kreditinstitutter ikke vil være forsikringsformidlere i lovens forstand, såfremt de alene distribuerer accessoriske forsikringsprodukter. Dette er i overensstemmelse med de almindelige bemærkninger (s. 65), hvoraf fremgår, at alene det at udbyde et betalingskort med en tilknyttet rejseforsikring vil være at anse for en accessorisk ydelse,

som ikke medfører, at virksomheden bliver forsikringsformidler i lovens forstand. Samme sted fremgår, at kreditinstitutter og investeringsselskaber ikke vil være omfattet af lovforslaget, hvis den ydelse, de leverer, alene er accessorisk.

Finans Danmark ser gerne, at det i lovbemærkningerne tydeliggøres, hvornår et forsikringsprodukt udgør et supplement til en finansiel vare eller tjenesteydelse, idet der henvises til de konkrete eksempler i bilag 1.

§ 7, stk. 3 Indberetningskrav

Bestemmelsen fastlægger, at forsikringsformidlere hvert år skal foretage indberetning til Finanstilsynet af virksomhedens omsætning, antal kunder, antal ansatte med kundekontakt og antal indgåede kundeaftaler.

Bestemmelsen følger ikke af direktivet og udgør således overimplementering.

Der vil for Finans Danmarks medlemmer være tale om nye indberetningskrav, som antageligvis udgør en mindre del af kreditinstitutternes forretningsomfang. Der er endvidere tale om oplysninger, som tillige indgår i forsikringssekskabernes indberetninger. Det står umiddelbart ikke klart, om der fremover vil ske dobbelt indberetning, hvis forslaget gennemføres uden nuancering i forhold til de forskellige aftalemodeller/samarbejdsaftaler, der kan være i markedet.

Bestemmelsen vil medføre betydelige administrative omkostninger, herunder it-udviklingsomkostninger for virksomheder, som ikke tidligere har indberettet disse oplysninger.

Der fremgår endvidere ikke yderligere vejledning af bemærkningerne om, hvordan antallet af ansatte skal forstås (herunder om det alene vedrører ansatte beskæftiget med forsikringsdistribution, som skal overholde lovens kompetencekrav, jf. lovforslagets § 3, stk. 1), eller hvilke typer af kundeaftaler der skal indberettes.

Såfremt indberetningskravet fastholdes, bør det klart anføres, hvilke kriterier der skal lægges til grund for de enkelte punkter i indberetningspligten.

§ 9 Egnetheds- og hæderlighedskrav

Kreditinstitutter, der bliver forsikringsformidlere ifølge lovforslaget, er i forvejen underlagt fit and proper-krav efter lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsen i lovforslaget er derfor i vidt omfang dobbeltregulering for sådanne virksomheder.

Endvidere vil Finans Danmark fremhæve, at der ifølge lovforslagets § 9, stk. 1, nr. 1, stilles samme specifikke krav om viden om forsikringsdistribution til direktion/

bestyrelse i et kreditinstitut, hvor forsikringsformidling ikke er hovederhverv, som der stilles til direktion/bestyrelse hos forsikringsformidlere, hvis hovederhverv er forsikringsformidling. Det fremgår imidlertid af direktivets artikel 10, stk. 2, 5. afsnit, at:

"Medlemsstaterne er ikke forpligtede til at anvende kravet i stk. 1 og i nærværende stykkes første afsnit på alle de fysiske personer i et forsikrings- eller genforsikringselskab eller hos en forsikrings- eller genforsikringsformidler, der udøver forsikrings- eller genforsikringsdistributionsvirksomhed, men medlemsstaterne sikrer, at de relevante personer i ledelsesstrukturen i sådanne selskaber, der er ansvarlige for distribution af forsikrings- og genforsikringsprodukter, samt alle andre personer, som er direkte beskæftiget med forsikrings- eller genforsikringsdistribution, godtgør, at de besidder den viden og de færdigheder, der er nødvendig for udførelsen af deres opgaver." [vores understregning]

Det er således ikke et krav ifølge direktivet, at direktion/bestyrelse skal have indgående kendskab til forsikringsformidling.

Det har hidtil været tilstrækkeligt for kreditinstituttet som forsikringsagent, at der på lavere ledelsesmæssigt niveau end direktion/bestyrelse har været kvalificeret viden om området, og at kreditinstituttet i øvrigt har indestået for, at der har været et tilstrækkeligt kompetenceniveau hos de medarbejdere, der har været beskæftiget med forsikringsformidling. Finans Danmark vil foreslå, at denne ordning videreføres i den nye lov om forsikringsformidling.

I § 9, stk. 1, nr. 2, anføres, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen skal "kunne udvise hæderlighed". "Kunne" bør i den sammenhæng slettes, idet der henvises til den tilsvarende bestemmelse i § 64, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

§11 Kompetencekrav

Finans Danmark imødeser den bekendtgørelse, der nærmere vil definere, hvorledes Finanstilsynet vil fastsætte kompetencekravene. Det fremgår af bemærkningernes s. 82, at:

"De enkelte kompetencekrav tilpasses den jobfunktion, som den pågældende medarbejder udfører."

Med udgangspunkt i de forskellige forretningsmodeller og samarbejdsaftaler, der allerede findes i markedet, skal vi gøre opmærksom på, at der kan være behov for en nuancering af de kompetencekrav mv., der lægges op til i den kommende bekendtgørelse på området. En ansat i et pengeinstitut kan i forvejen være

omfattet af en række andre – lignende – kompetencekrav, men vil formentlig ikke umiddelbart kunne anvende de beskrivelser af "job-funktionstyper", som anvendes i forsikringsbranchen.

Bekendtgørelsen bør desuden medvirke til at sikre, at der ikke opstilles kompetencekrav til medarbejdere i kreditinstitutter, der afviger væsentligt fra de krav, som gælder for andre brancher, som formidler tilsvarende forsikringsprodukter, jf. de indledende bemærkninger om "level playing field" ovenfor.

§ 12, stk. 3 Forhandling af retningslinjer

Finans Danmark finder, at det er et nyt positivt tiltag, at Finanstilsynet i lighed med Forbrugerombudsmanden får mulighed for at forhandle retningslinjer med de finansielle erhvervsorganisationer i forhold til redelig forretningsskik og god praksis på nærmere angivne områder.

§ 14 Krav om effektive procedurer

Kravene om effektive procedurer i bestemmelsen afhænger af, hvorvidt forsikringsformidleren har udarbejdet forsikringsproduktet eller ej. Bemærkningerne indeholder dog ikke nærmere kriterier for, hvornår et kreditinstitut vil anses for selv at have udarbejdet et produkt; eksempelvis såfremt et forsikringselskab og en bank samarbejder om produktudvikling, således at banken giver input i form af udviklingsønsker og behov, men selve udviklingen sker i regi af forsikringselskabet.

Finans Danmark ønsker endvidere klargjort, hvorvidt det tillægges betydning for vurderingen, om produktet, der udvikles, efterfølgende afsættes af banken eller af forsikringselskabet til kunder henvist af banken.

Det ønskes herudover klargjort, hvorvidt kravene til effektive procedurer i bestemmelsen forventes at være sammenlignelige med tilsvarende krav i anden lovgivning, som regulerer produktgodkendelsesprocedurer i finansielle virksomheder.

§ 45 Overgangsbestemmelser

Ifølge bestemmelsen skal virksomheder, der tidligere har haft tilladelse som forsikringsmægler, eller som har været registreret som forsikringsagent, søge om ny tilladelse som forsikringsformidler eller registrering som accessorisk forsikringsformidler senest den 23. august 2018. I bemærkningerne (s. 155, sidste afsnit) fremgår imidlertid datoen 1. juli 2018.

Såfremt der er spørgsmål til ovenstående, er I velkomne til at rette henvendelse til undertegnede.

Med venlig hilsen

Jeanne Blyt og Thomas Krarup

Direkte: +45 3370 1062 og 3370 1078

Mail: jeb@fida.dk og tkr@fida.dk

Bilag 1: Lov om forsikringsformidling - Anvendelsesområde

Model	Forsikringsformidling = omfattet	Ikke omfattet
Kreditinstituttet gennemgår kundens forsikringsbehov	X Jf. lovbem. s. 65	
Kreditinstituttet rådgiver om pensionsprodukt uden forsikringselement, fx en aldersopsparring eller ratepension		(X) Ikke forsikringsdistribution, jf. § 2, stk. 1, nr. 1 e.c.
Kreditinstituttet nævner ifm. anden rådgivning, at kunden bør overveje sine forsikringsbehov		(X) Ingen formidlingsydelse
Kreditinstituttet nævner en samarbejdspartner (forsikringselskabet) eller et forsikringsprodukt for kunden, men træffer ikke yderligere foranstaltninger til at bistå med indgåelse af en forsikringsaftale		(X) Lejlighedsvis levering af oplysninger ifm. anden erhvervsvirksomhed, jf. § 1, stk. 3, nr. 4
Kreditinstituttet drøfter ikke forsikringsprodukter eller produktetegenskaber med kunden, men omtaler alene en samarbejdspartner (forsikringselskabet) og videreformidler kontaktoplysninger (med kundens accept), så kunden kan gå i dialog med en forsikringsuddannet medarbejder hos samarbejdspartneren		(X) Lejlighedsvis levering af oplysninger ifm. anden erhvervsvirksomhed, jf. § 1, stk. 3, nr. 3-4
Som ovenfor, hvor kunden i stedet for et opkald fra forsikringselskabet og eventuel efterfølgende møde med forsikringselskabet får en mail fra forsikringselskabet med et link til en selvbetjeningsløsning, der leveres og præsenteres på forsikringselskabets hjemmeside		(X) Lejlighedsvis levering af oplysninger ifm. anden erhvervsvirksomhed, jf. § 1, stk. 3, nr. 3-4
Kreditinstituttet omtaler en samarbejdspartner (forsikringselskabet) i kombination med en generel information om forsikringselskabets produkter (fx i form af brochurer eller omtale på hjemmeside) og videreformidler kontaktoplysninger (med kundens accept), så kunden kan gå i dialog med en forsikringsuddannet medarbejder		(X) Lejlighedsvis levering af oplysninger ifm. anden erhvervsvirksomhed, jf. § 1, stk. 3, nr. 3-4

* Krydser anført i parentes (X) er udtryk for Finans Danmarks umiddelbare vurdering, som bedes be- eller afkræftet af Finansilsynet

Bilag 1: Lov om forsikringsformidling - Anvendelsesområde

hos samarbejdspartneren			
Samarbejdsaftale, hvor der efter aftale kan holdes møde med en forsikringsuddannet medarbejder fra kreditinstituttets samarbejdspartner (forsikringssekskabet) i kreditinstituttets lokaler		(X)	Kreditinstituttet hverken rådgiver om, forestår eller udfører det indledende arbejde ifm. indgåelse af forsikringsaftaler eller medvirker til administration og opfyldelse af sådanne aftaler, jf. § 2, stk. 1, nr. 1 e.c.
Rejseforsikring tilknyttet kreditkort		X	Accessorisk ydelse, jf. lovbem. s. 65
Kreditinstituttet gør kunden opmærksom på, at der findes et produkt (betalingskort) med tilknyttede forsikringsdækninger (udbydes i samarbejde med kortudsteder) – kort/forsikring omtales på kreditinstituttets hjemmeside – men eventuel bestilling sker via kortudsteders hjemmeside via en selvbetjeningsløsning eller en formular, der udfyldes i/videresendes af kreditinstituttet		(X)	Accessorisk ydelse, jf. lovbem. s. 65
Kreditinstituttet sælger en gruppelivsforsikring i forbindelse med ydelse af et lån		(X)	Accessorisk ydelse, jf. lovbem. s. 65
Kreditinstituttet tilbyder en netbankforsikring for erhvervs kunder, som har en netbankaftale		(X)	Accessorisk ydelse, jf. lovbem. s. 65
Kreditinstituttets netbankaftale til erhvervs kunder indeholder en obligatorisk netbankforsikring		(X)	Accessorisk ydelse, jf. lovbem. s. 65
Kreditinstituttet sælger en indboforsikring i forbindelse med ydelse af et lån til et indskud i en lejlighed		(X)	Kreditinstituttets formidling er at sidestille med accessorisk forsikringsformidling, jf. lovbem. s. 60
Kreditinstituttet sælger en bilforsikring i forbindelse med ydelse af et		(X)	

* Krydser anført i parentes (X) er udtryk for Finans Danmarks umiddelbare vurdering, som bedes be- eller afkræftet af Finanstilsynet

Bilag 1: Lov om forsikringsformidling - Anvendelsesområde

billån		Kreditinstituttets formidling er at sidesille med accessorisk forsikringsformidling, jf. lovbem. s. 60
--------	--	--

* Krydser anført i parentes (X) er udtryk for Finans Danmarks umiddelbare vurdering, som bedes be- eller afkræftet af Finanstilsynet

13. juli 2017

Til

Finanstilsynet

Att.: Kamilla Bøgebjerg Nørlem, kbn@fnet.dk samt hoeringer@fnet.dk

Høringsvar om udkast til forslag til Lov om forsikringsformidling

Finanstilsynet har 23. juni fremsendt ovennævnte lovforslag med anmodning om Finans og Leasings bemærkninger senest 4. aug.

Det bemærkes, at der grundet sommerferien i realiteten ikke gives megen tid til overvejelse/kommentering af dette meget komplekse lovforslag. Vi forbeholder os derfor at vende tilbage med yderligere bemærkninger i starten af august eller under det senere lovarbejde.

§ 2, nr. 5 definition af "accessorisk forsikringsformidler"

I bemærkningerne til § 2, nr. 5 på side 61 øverst som eksempel på begrebet "accessorisk forsikringsformidler" er nævnt bilforhandleres formidling af "... bilforsikringer med ansvar".

Finans og Leasing finder det relevant, at der i tillæg hertil nævnes et finansieringsselskab, som i tillæg til et billån eller en leasingaftale formidler bilforsikring (kombineret ansvar og kasko). På tilsvarende vis kan peges på et finansieringsselskab som i tillæg til et forbrugslån udbyder en forsikring, der dækker afdrag på lånet i tilfælde af, at låntager bliver syg/arbejdsløs. Det er vores opfattelse, at begge eksempler lever op til kravene i § 2, nr. 5, litra c "... medmindre dette er et supplement til den vare eller tjenesteydelse, som formidleren udbyder som sit hovederhverv").

§ 3

I bemærkningerne til § 3 på side 65, 4. afsnit nævnes det, at hvis en bank (kreditinstitut) udbyder en rejseforsikring i forbindelse med et kreditkort, så er det accessorisk og ikke omfattet af lovforslaget. Finans og Leasing finder det relevant, at de eksempler der er nævnt ovenfor under § 2, nr. 5 på accessorisk virksomhed også nævnes som lignende eksempler på bankers aktivitet, der ikke er omfattet af loven, idet der i de eksempler også er tale om forsikringer, som er accessoriske til bankens primære aktivitet.

Såfremt en bank alene udbyder sådanne accessoriske forsikringsprodukter, som ikke er omfattet af loven, må det vel betyde, at banken ikke skal have tilladelse efter § 3. Såfremt det er korrekt forstået, bør det omtales i bemærkningerne til § 3.

§ 7, stk. 3

Så vidt vi forstår det, følger indberetningskravet i § 7, stk. 3 ikke af direktivet, hvorfor der i givet fald er tale om en administrativ tung overimplementering, der vil påføre forsikringsformidlere m.fl. store administrative omkostninger, herunder i forbindelse med IT-udvikling. Denne del af lovforslaget mener vi derfor bør udgå.

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

§ 9

For banker, som i forvejen er underlagt fit and proper-krav efter Lov om Finansiell Virksomhed er det af interesse at vide, om kravene i § 9 på nogen måde adskiller sig her fra, eller om kravet allerede er opfyldt qua banklicensen. Vi formoder det sidstnævnte.

§ 17

Vi går ud fra, at en bank, som allerede har en whistleblowerordning efter Lov om Finansiell Virksomhed allerede opfylder § 17, hvilket i givet fald bør fremgå af bemærkningerne.

Vi ser frem til snarest muligt at modtage udkast til bekendtgørelse om de af direktivets bestemmelser som tiltænkes gennemført i bekendtgørelsesform (oplysningskrav m.v.).

--- 000 ---

Undertegnede indgår gerne i dialog om ovennævnte forud for fremsættelse af det endelige lovforslag i Folketinget.

Med venlig hilsen

Christian Brandt

Direktør for Finans og Leasing

Søren Nue Clausen (FT)

Fra: Christian Brandt <chb@finansogleasing.dk>
Sendt: 13. juli 2017 14:55
Til: Kamilla Bøgebjerg Nørlem (FT); Høringer
Cc: Ulla Brøns Petersen (FT)
Emne: SV: IDD hørings svar

Sag: 1011-0002
Sagsdokument: 100616

Hej igen,

Blot en kort yderligere bemærkning angående anvendelsesområdet.

Direktivet og dermed også lovudkastet benytter udtrykket "kunder" uden at sondre mellem forbrugere/erhvervsdrivende. Jeg har dog bemærket mig, at præambel nr. 6 taler om "forbrugerne" og jeg spørger derfor mig selv om det virkelig er tanken, at disse beskyttelsesregler udover forbrugere også skal omfatte erhvervsdrivende.

Jeg har muligvis overset omtale af emnet i jeres lovudkast men jeg synes i det mindste det kalder på en betragtning/omtale, hvis det fastholdes at loven skal gælde også for erhvervsdrivende forsikringstagere. Hvad er Kommissionens holdning til dette emne i jeres lovimplementeringsgruppe?

Med venlig hilsen
Christian Brandt
Direktør, cand. jur.
Finans og Leasing
Torveporten 2, 4. sal
2500 Valby
Mobil 40382987
chb@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk

Fra: Christian Brandt
Sendt: 13. juli 2017 11:33
Til: 'kbn@ftnet.dk' <kbn@ftnet.dk>; 'hoeringer@ftnet.dk' <hoeringer@ftnet.dk>
Cc: Ulla Brøns Petersen (FT) <UBP@FTNET.DK>
Emne: IDD hørings svar

Hej Camilla,

c.c. Ulla

Hermed vort hørings svar om IDD

God sommer!

Med venlig hilsen

Christian Brandt

Direktør, cand. jur.
Finans og Leasing
Torveporten 2, 4. sal
2500 Valby
Mobil 40382987
chb@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

3. juli 2017

Udkast til forslag til lov om forsikringsformidling

FA har med tak modtaget Finanstilsynets forslag til Lov om forsikringsformidling, som vi har følgende kommentarer til:

DOK. NR.:
FAID-6-50271
SAG. NR.:
504

Ad kapitel 3, § 11 – kompetencekrav

Det er FA's opfattelse, at der ikke er klar overensstemmelse mellem på den ene side lovforslagets § 11, stk. 2 om accessoriske forsikringsformidlere og på den anden side afgrænsningen af samme i lovforslagets § 1, stk. 2.

FA foreslår derfor, at det af bemærkningerne til § 11 fremgår, at de accessoriske forsikringsformidlere, som er omhandlet i § 11, stk. 2, skal afgrænses i overensstemmelse med lovforslagets § 1, stk. 2.

FA afventer i øvrigt udkast til bekendtgørelse og vejledning om kompetencekrav med henblik på at afgive yderligere hørings svar om udmøntningen af direktivets kompetencekrav i dansk ret.

Ad kapitel 4, § 13 – God skik, aflønning m.v.

FA har med tilfredshed noteret sig lovforslagets § 13, stk. 4, hvorefter reglerne i lovforslagets § 13, stk. 1-3 ikke finder anvendelse på forhold omfattet af kollektiv overenskomst.

FA har i den sammenhæng også noteret sig, at bemærkningerne til § 13, stk. 4, beskriver arbejdsmarkedets parter generelle forpligtelser til at efterleve gældende lovgivning under hensyntagen til de forskelligheder, der gør sig gældende, alt efter om der er tale om forhandling af en landsdækkende overenskomst eller af en lokal overenskomst indgået under de landsdækkende overenskomster – og den heraf affødte praktik.

Ad kapitel 6, §§ 17 og 18 - Whistleblowerordning

FA har også med tilfredshed noteret sig, at lovforslagets §§ 17 og 18 viderefører den gældende retstilstand.

FA skal dog i den forbindelse foreslå, at en godtgørelse efter § 18, stk. 2, udmåles efter principperne i Funktionærlovens § 2 b, som i det hele tilgodeser den ønskede anvendelse af kriterierne om "den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt" - og ikke efter ligebehandlingsloven.

Det skal i øvrigt bemærkes, at den gældende lovgivning om whistleblowerordning har gennemført en overimplementering af direktivet, som alene kræver

whistleblowerordninger hos offentlige arbejdsgivere. Dette fremgår også af bemærkningerne til det aktuelle lovforslag om forholdet til EU-retten. FA finder det derfor misvisende, at der i det sammenfattende skema er svaret nej til, om lovforslaget indebærer en overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser.

Ad forslagens økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Økonomiske konsekvenser

FA har noteret sig, at selve lovforslaget vurderes at medføre økonomiske konsekvenser for erhvervslivet på ikke over 10 mio. kr. i form af efterlevelseseomkostninger. Det fremgår af de almindelige bemærkninger tillige, at der herudover forventes væsentlige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet på baggrund af en række krav i forsikringsdistributionsdirektivet. Det har dog ikke været muligt at kvantificere disse, da reguleringen endnu ikke er vedtaget.

Forventninger om væsentlige omkostninger som følge af direktivet fremgår ikke af det sammenfattende skema, men udgør en meget væsentlig oplysning, der bør medtages i skemaet.

Herudover gør FA opmærksom på, at øgede omkostninger for erhvervslivet forventes at kunne få beskæftigelsesmæssige konsekvenser. Det bør tillige fremgå af både bemærkninger og skema.

Administrative konsekvenser

FA har noteret sig, at lovforslaget vurderes at medføre administrative omkostninger for erhvervslivet på ikke over 4 mio. kroner, og at Erhvervsstyrelsen ikke har kvantificeret dette skøn nærmere.

FA skal også i denne forbindelse gøre opmærksom på, at øgede administrative omkostninger for erhvervslivet må forventes at kunne få beskæftigelsesmæssige konsekvenser.

Andet

FA henviser herudover – for så vidt angår lovforslagets øvrige indhold – til høringssvar fra finanssektorens brancheorganisationer, Finans Danmark og Forsikring & Pension.

Med venlig hilsen

Merete Preisler

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

Dato: 28. august 2017

Sag: FO-17/07987-6

Sagsbehandler: /mrh
Direkte tlf.: +45 41 71 51 87

Resumé af Forbrugerombudsmandens høringssvar til udkast til lov om forsikringsformidling

Forbrugerombudsmandens høringssvar vedrører lovforslagets § 12, stk. 3, hvorefter Finanstilsynet får kompetence til at udstede retningslinjer for redelig forretningsskik og god praksis.

Efter Forbrugerombudsmandens opfattelse vil en sådan kompetence kunne skabe en uheldig retstilstand, fordi:

- Forbrugerombudsmanden allerede har kompetence til at udstede retningslinjer for bl.a. forsikringsformidlere. Lovforslaget vil kunne medføre, at Finanstilsynet og Forbrugerombudsmanden udsteder retningslinjer om et givent spørgsmål med forskelligt resultat, hvilket vil skabe en uklar retstilstand, da virksomheder kan være underlagt begge.
- Finanstilsynet kan skabe den fornødne klarhed om god skik ved udstedelse af bekendtgørelser og vejledninger. En sådan regulering vil tilsidesætte eventuelle afvigende retningslinjer udstedt af Forbrugerombudsmanden, således at der ikke kan opstå tvivl om retstilstanden.
- Retningslinjer er et særligt redskab, som følger af, at Forbrugerombudsmanden er undergivet et forhandlingsprincip i markedsføringsloven. Finanstilsynet vil tilsvarende kunne forhandle regulering ved bekendtgørelser med erhvervsorganisationer og Forbrugerrådet Tænk, hvis tilsynet måtte ønske tilslutning til regulering af et givent spørgsmål. Bekendtgørelser vil være en mere effektiv regulering end retningslinjer.

Forbrugerombudsmanden tillader sig derfor at foreslå, at lovforslagets § 12, stk. 3, om kompetence til at udstede retningslinjer udgår af lovforslaget.

Dette uddybes herunder, hvor Forbrugerombudsmandens høringssvar kan læses i sin helhed.

FORBRUGEROMBUDSMANDEN
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Tlf. 41 71 51 51

Fax 41 71 51 61

CVR-nr. 10 29 48 19

EAN-nr. 5798000018006

forbrugerombudsmanden@kfst.dk
www.forbrugerombudsmanden.dk

ERHVERVS MINISTERIET

Medlem af International Consumer
Protection & Enforcement Network
(ICPEN)
www.icpen.org

Forbrugerombudsmandens hørings svar til Finanstilsynets udkast til lov om forsikringsformidling

Forbrugerombudsmanden skal beklage, at vi desværre ikke har kunnet afgive dette hørings svar inden for den fastsatte frist, da udkastet er sendt i høring i sommerferieperioden.

I udkastet til lovforslagets § 12, stk. 3, foreslås, at Finanstilsynets kompetence til at udstede bekendtgørelser og vejledninger suppleres med en kompetence til at forhandle og offentliggøre retningslinjer for forsikringsformidlere og accessoriske forsikringsformidlere, i det følgende samlet betegnet "forsikringsformidlere".

Lovforslaget vil indebære, at Finanstilsynet og Forbrugerombudsmanden får overlappende kompetence til at forhandle og offentliggøre retningslinjer for erhvervslivets markedsføring.

En sådan overlappende kompetence vil kunne have u hensigtsmæssige konsekvenser for erhvervslivet og forbrugerne. Forbrugerombudsmanden tillader sig derfor at foreslå, at § 12, stk. 3, udgår af lovforslaget.

Forbrugerombudsmanden kan udstede retningslinjer

I forarbejderne til lovforslagets § 12, stk. 3, er henvist til, at Forbrugerombudsmanden ikke kan udstede retningslinjer, der alene retter sig mod virksomheder omfattet af lov om finansiel virksomhed. Det synes at være begrundelsen for, at Finanstilsynet skal have mulighed for at udstede retningslinjer om god skik for forsikringsformidlere.

Det fremgår imidlertid udtrykkeligt af lovforslagets definitioner af forsikringsformidlere (§ 2, stk. 1, nr. 3 til 5), at forsikringsselskaber, genforsikringsselskaber, kreditinstitutter og investeringsselskaber ikke er omfattet af begrebet forsikringsformidlere.

Langt størstedelen af de forsikringsformidlere, som er omfattet af det nye lovforslag, er derfor ikke finansielle virksomheder omfattet af lov om finansiel virksomhed. Der kan dog være nogle få banker eller realkreditinstitutter, som kan tænkes at være forsikringsformidlere.

Da langt størstedelen af forsikringsformidlerne ikke er finansielle virksomheder, er forsikringsformidlerne omfattet af alle reglerne i markedsføringsloven – også god skik reglerne i §§ 3 og 4. Forbrugerombudsmanden har derfor kompetence til at udstede retningslinjer og håndhæve forbrugerbeskyttende regler overfor de forsikringsformidlere, der ikke er omfattet af lov om finansiel virksomhed. Det følger af markedsføringslovens

§ 29, stk. 1. Forbrugerombudsmanden kan udarbejde retningslinjer på opfordring fra branchen eller forbrugerorganisationer eller på eget initiativ, når det er i forbrugernes interesse.

Forbrugerombudsmanden kan også udstede retningslinjer, som *både* retter sig mod finansielle og ikke-finansielle virksomheders praksis over for forbrugerne. Det følger af markedsføringslovens § 29.

Forbrugerombudsmandens kompetence til at udstede retningslinjer er således ikke fyldestgørende beskrevet i forarbejderne til forslaget til § 12, stk. 3, i lov om forsikringsformidling, og Finanstilsynets ønske om at kunne udstede retningslinjer kan ikke begrundes med, at det ikke er muligt for Forbrugerombudsmanden at regulere god skik ved brug af retningslinjer på området.

Lovforslaget vil medføre overlappende kompetencer, der kan skabe retsusikkerhed

Det fremgår af forarbejderne til den foreslåede § 12, stk. 3, at forslaget er et nyt redskab for Finanstilsynet, som vil gøre det muligt at præcisere retstilstanden på områder, hvor det retlige grundlag er meget generelt formuleret. Endvidere fremgår det, at forhandlede retningslinjer vil bidrage til at skabe klarhed om, hvad der helt konkret udgør redelig forretningsskik og god praksis på et område, og at det vil styrke retssikkerheden til gavn for forsikringsformidlerne og forbrugerne.

Efter Forbrugerombudsmandens opfattelse bør Finanstilsynet fastlægge retstilstande ved bekendtgørelser i stedet for at udstede retningslinjer.

Det skyldes bl.a., at Forbrugerombudsmanden – som anført ovenfor – allerede har kompetence til at forhandle retningslinjer bl.a. for forsikringsformidlere.

Hvis både Finanstilsynet og Forbrugerombudsmanden kan forhandle og offentliggøre retningslinjer, vil det kunne medføre, at virksomhederne er forpligtet af to sæt retningslinjer, der helt eller delvist kan omhandle samme spørgsmål, men som i værste fald ikke stemmer overens.

Den i forslaget ønskede klarhed over retstilstanden bør i stedet skabes ved, at Finanstilsynet bruger sin kompetence til at udstede bekendtgørelser og vejledninger, når Finanstilsynet finder, at der er behov herfor, fx hvis de relevante organisationer fremsætter ønsker herom. I så fald vil kun bekendtgørelsen finde anvendelse for forsikringsformidlerne, hvis der skulle være uoverensstemmende regler i retningslinjer udstedt af Forbrugerombudsmanden.

Forbrugeombudsmanden vil skulle indrette sit tilsyn efter reglerne i sådanne bekendtgørelser og vejledninger, når Forbrugerombudsmanden forhandler retningslinjer med forsikringsformidlerne. Der vil derfor ikke kunne opstå tvivl om retstilstanden.

Bekendtgørelser vil naturligvis kunne udstedes efter forhandling med erhvervsorganisationer og Forbrugerrådet. Tænk på samme måde som retningslinjer, hvis Finanstilsynet måtte ønske dette med henblik på at opnå erhvervslivets opbakning til reguleringen. I så fald er bekendtgørelser en mere effektiv regulering end retningslinjer. Der henvises til afsnittet nedenfor.

Overlappende kompetence er i øvrigt heller ikke hensigtsmæssig ud fra et ressourcemæssigt synspunkt. På visse områder har Finanstilsynet og Forbrugerombudsmanden allerede i dag parallelle kompetencer, og det medfører et ikke ubetydeligt ressourceforbrug hos begge myndigheder at af-dække, hvilken myndighed der skal behandle en given sag eller et givent spørgsmål.

Efter Forbrugerombudsmandens opfattelse bør der således ikke være overlappende kompetence til at udstede retningslinjer på markedsføringsområdet.

Retningslinjer er baseret på et forhandlingsprincip

Forbrugerombudsmandens tilsyn er efter markedsføringslovens § 28 underlagt en pligt til ved forhandling at søge at påvirke de erhvervsdrivende til at handle i overensstemmelse med principperne for god skik og til at overholde loven i øvrigt. Derved adskiller Forbrugerombudsmanden sig fra andre tilsynsmyndigheder, herunder Finanstilsynet.

I tråd med forhandlingspligten har Forbrugerombudsmanden som noget særegent ifølge markedsføringslovens § 29 fået kompetence til efter forhandling med repræsentanter for forbrugerne og de relevante erhvervsorganisationer at påvirke de erhvervsdrivendes adfærd gennem udarbejdelse og offentliggørelse af retningslinjer for markedsføring på nærmere angivne områder, der må anses for væsentlige, navnlig ud fra hensynet til forbrugerne.

Hvis Forbrugerombudsmanden ikke kan opnå enighed med organisationerne, kan Forbrugerombudsmanden som håndhævende myndighed i stedet udstede vejledninger om sin fortolkning af loven.

Finanstilsynet er ikke på samme måde som Forbrugerombudsmanden underlagt et forhandlingsprincip med tilhørende kompetence til at forhandle retningslinjer. Derimod har Finanstilsynet kompetence til at ud-

stede (forhandlede) bekendtgørelser og vejledninger for at skabe klarhed om reglerne på det finansielle område. Finanstilsynet kan vælge at indgå i forhandlinger med de relevante organisationer for at skabe medejerskab for reglerne hos virksomhederne.

Vælger Finanstilsynet at benytte sin kompetence til at udstede bekendtgørelser for forsikringsformidlere, vil Forbrugerombudsmanden – som nævnt ovenfor – selvsagt være forpligtet til at indrette sit tilsyn herefter, herunder ved forhandling af retningslinjer vedrørende forsikringsformidling.

Ønsket om, at Finanstilsynet skal kunne udstede retningslinjer, kan heller ikke være økonomisk begrundet, da forhandling af retningslinjer typisk kræver en del ressourcer, fordi alle forhandlingsparterne skal nå til enighed om retningslinjerne.

Forbrugerombudsmanden anbefaler lovforslaget ændret

På baggrund af ovenstående anbefaler Forbrugerombudsmanden, at den foreslåede hjemmel til udstedelse af retningslinjer for forsikringsformidlere i § 12, stk. 3, samt bemærkningerne hertil udgår af lovforslaget.

Udstedelse af strafbelagte bestemmelser

Da der i henhold til § 12, stk. 2, er udstedt strafbelagte bestemmelser (fx bestemmelser om vildledning), skal der (for at følge samme opbygning som i FIL § 348) efter § 23, stk. 1, andet punktum, indsættes følgende sætning:

"Forbrugerombudsmanden kan endvidere behandle sager vedrørende overtrædelse af strafbelagte bestemmelser i regler udstedt i medfør af denne lovs § 12, stk. 2."

Når kunder risikerer at lide tab

Da Finanstilsynet ifølge § 23, stk. 3, skal underrette Forbrugerombudsmanden om sager, hvor kunder kan have lidt tab, vil det være hensigtsmæssigt, at opremsningen i § 23, stk. 1, andet punkt, af bestemmelserne i markedsføringsloven også nævner § 33, således at Forbrugerombudsmanden, hvis det skønnes nødvendigt for at beskytte forbrugere mod retstab, efter forhandling med den erhvervsdrivende kan meddele påbud om at informere relevante kunder om retsstillingen i relation til forældelse.

Med venlig hilsen
På Forbrugerombudsmandens vegne
Mette Rasmussen
Chefkonsulent, cand. jur., procedør.

Søren Nue Clausen (FT)

Fra: Lea Markersen <lma@fbr.dk>
Sendt: 3. august 2017 09:18
Til: Høringer; Kamilla Bøgebjerg Nørlem (FT); Christina Thorup Sand (FT); Søren Nue Clausen (FT)
Cc: Lotte Østerskov Jensen
Emne: Høringssvar vedr. Lov om forsikringsformidling fra Forbrugerrådet Tænk
Vedhæftede filer: Høringssvar, lov om forsikringsformidling.docx

Hermed Forbrugerrådet Tænks bemærkninger til Finanstilsynets høring af den 25. juni 2017 over udkast til forslag til lov om forsikringsformidling.

Med venlig hilsen

Lea Markersen
Jurist / Legal Adviser

Forbrugerrådet Tænk
T +45 7741 7725 / taenk.dk
Fiolstræde 17 B / Postboks 2188 / 1017 København K

Forbrugerrådet
Tænk

Danish Consumer Council

Forbrugerrådet Tænk er en uafhængig medlemsorganisation, der arbejder for et Danmark, hvor alle forbrugere kan træffe et trygt valg. Få nyheder, informationer om test, tilbud og gode råd 1-2 gange om ugen. Tilmeld dig vores nyhedsbreve på taenk.dk/nyhedsbrev

hoeringer@ftnet.dk,
kbn@ftnet.dk,
ctn@ftnet.dk,
snc@ftnet.dk.

3. august 2017

Høringssvar vedr. udkast til forslag til lov om forsikringsformidling

Hermed Forbrugerrådet Tænks bemærkninger til Finanstilsynets høring af den 25. juni 2017 over udkast til forslag til lov om forsikringsformidling, der skal erstatte den gældende lov om forsikringsformidling.

Markedet for tillægsforsikringer udvikler sig hastigt, og der kommer hele tiden nye produkter og koncepter til. Forbrugerrådet Tænk er derfor optaget af, at der skal være passende og betryggende regulering af dette område, således at forbrugere trygt kan begive sig ud på dette marked.

Forsikringsdistributionsdirektivet – og lovudkastet - fastlægger et anvendelsesområde, hvoraf det følger, at accessoriske forsikringsformidlere bl.a. ikke er omfattet af forslag til lov om forsikringsformidling, såfremt forsikringsaftalens årlige præmiebeløb udgør højst 600 euro.

Forbrugerrådet Tænk skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at rigtig mange tillægsforsikringer har en pris på under 600 euro, herunder eksempelvis de utallige elektronik-tillægsforsikringer, som kan købes med telefoner, TV, bærbare computere, iPads eller det store antal af rejseforsikringer, som tegnes sammen med købet af flybilletten, og mange flere.

Et stort antal forsikringsprodukter vil således ikke være direkte omfattet af dette lovforslag. Forbrugerrådet Tænk vil gerne opfordre til, at anvendelsesområdet udvides til også at omfatte accessoriske forsikringsprodukter, der har en værdi på under 600 euro, da det ikke er rimeligt, at disse forsikringsprodukter ikke skal leve op til samme oplysningskrav som gælder for andre produkter på markedet, blot fordi forsikringen sælges som et supplement til en vare eller en tjenesteydelse.

Forbrugerrådet Tænk har i mange år kritiseret tillægsforsikringer, herunder f.eks. elektronikforsikringer, da disse ofte er at betragte som penge lige ud af vinduet sammenholdt med hvis forbrugeren f.eks. tegnede en elektronikdækning for hele husstandens forsikringer eller bare selv lagde pengene til side, som vedkommende ellers ville have brugt på forsikringen.

Der er altså et behov for, at særligt lovforslagets § 12 om fremtidige regler og retningslinjer og § 13 om aflønningsstrukturer også kommer til at gælde for de accessoriske forsikringsformidlere.

Hertil kommer, at der lige nu på flere områder sker en brydning med den traditionelle måde at tænke forsikringer på, hvorfor lovgivningen også bør følge med denne udvikling.

Der er endvidere i lovforslaget lagt op til, at Finanstilsynet ikke skal føre tilsyn med accessoriske forsikringsformidlers ageren i deres salg af disse forsikringsprodukter. I stedet skal det

forsikringselskab eller den forsikringsformidler, der udøver forsikringsdistribution via en accessorisk forsikringsformidler "føre tilsyn" med den accessoriske forsikringsformidler.

Forbrugerrådet Tænk så gerne, at Finanstilsynet fik en mere aktiv rolle i relation til at føre tilsyn med accessoriske forsikringsformidlere, og således også fører tilsyn med den accessoriske forsikringsformidler i relation til dennes salg af forsikringsprodukter, i stedet for at lægge ansvaret over på forsikringselskaber mv.

Forbrugerrådet Tænk har endvidere hæftet sig ved, at kreditinstitutter og investeringsselskaber ikke vil være omfattet af lovforslaget, hvis den ydelse de leverer alene er accessorisk. Det oplagte eksempel i den forbindelse er hvis en bank sælger et kreditkort med en tilhørende forsikring.

Det er muligt, afgrænsningen skyldes, at kreditinstitutter og investeringsselskaber er omfattet af tilsvarende lovgivning i andet regulerings-regi. Vi kan imidlertid være bekymrede for, om dette fuldt ud er tilfældet, eller om nogle aspekter af forbrugerbeskyttelsen bliver tabt i huller mellem to forskellige regelsæt – samt om tilsynet herefter vil blive varetaget i et regi, hvor fokus og ekspertise er på andre forhold.

Vi skal derfor opfordre til, at Finanstilsynet forsikrer sig om, at dette ikke er tilfældet, og tydeliggør det i bemærkningerne til loven. Eller, alternativt, at kreditinstitutter og investeringsselskaber også omfattes af denne lov, hvorefter disse aktører tillige skal omfattes af den fremtidige bekendtgørelse om god skik for forsikringsdistributører.

Afslutningsvis vil Forbrugerrådet Tænk bemærke, at vi støtter op om, at Finanstilsynet får hjemmel til at udarbejde retningslinjer for redelig forretningsskik og god praksis, samt i øvrigt får hjemmel til at udarbejde retningslinjer om god skik for finansielle virksomheder på samme vis som vi kender Forbrugerombudsmandens virksomhed.

Forbrugerrådet Tænk støtter tillige op om, at Forbrugerombudsmanden skal have samme mulighed for at anlægge sager vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningsskik og god praksis, som gælder i medfør af § 348 i lov om finansiel virksomhed.

Har I behov for en uddybning af ovenstående, står vi naturligvis som altid til rådighed.

Med venlig hilsen

Vagn Jelsø
Vicedirektør

Lea Markersen
Juridisk konsulent

Søren Nue Clausen (FT)

Fra: Kirstine Thorsen <kth@forsikringogpension.dk>
Sendt: 3. august 2017 15:02
Til: Kamilla Bøgebjerg Nørlem (FT); Christina Thorup Sand (FT); Søren Nue Clausen (FT)
Emne: Spørgsmål til de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet som beskrevet i udkastet til forslag til lov om forsikringsformidling

Til Finanstilsynet

Af Finanstilsynets udkast til forslag til lov om forsikringsformidling, som blev sendt i høring den 25. juni 2017, fremgår det, at Finanstilsynet henholdsvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at lovforslaget medfører økonomiske konsekvenser for under 10. mio. kr. for de virksomheder, som i dag betegner sig som forsikringsmæglere, -agenter og underagenter samt administrative konsekvenser for de pågældende virksomheder for under 4 mio. kr. årligt. Erhvervsministeriet anslår i den forbindelse, at ca. 800 virksomheder er direkte berørt af lovforslaget.

I lovforslagets beskrivelse af de økonomiske og administrative konsekvenser (side 52-54) opregnes en række forhold, der vil påføre de berørte virksomheder omkostninger. Det drejer sig bl.a. om:

- "omkostninger forbundet med ansøgning om tilladelse eller anmodning om registrering for at udøve forsikringsformidling, genforsikringsformidling eller accessorisk forsikringsformidling"
- "omkostninger forbundet med erhvervelse af en ansvarsforsikring i forbindelse med ansøgning om tilladelse som forsikringsformidler eller i forbindelse med anmodning om registrering som accessorisk forsikringsformidler"
- "omkostninger forbundet med årlig indberetning af en række nøgletal til Finanstilsynet"
- "omstillingsomkostninger, som er forbundet med opdateringen af de interne politikker, forretningsgange og kontroller for indberetningerne, overholdelsen af de nye it-krav samt udarbejdelse og distribuering af nye standardbetingelser til alle kunder"
- "omkostninger forbundet med at gennemføre en række foranstaltninger, der sikrer, at virksomhedens ansatte lever op til lovforslagets kompetencekrav, og at virksomheden kan dokumentere dette"
- "tilsvarende vil forslagens generelle god skik bestemmelse og den tilhørende bemyndigelse til, at erhvervsministeren kan udstede regler herom kunne medføre, at de omfattede virksomheder skal ændre forretningsgange m.v. på en række områder"

Forsikring & Pension vurderer ikke, at det er realistisk, at omkostningerne forbundet med de beskrevne forpligtelser kan holdes inden for de angivne beløb. Forsikring & Pension skal derfor anmode Finanstilsynet om beregningsgrundlaget for vurderingen.

Med venlig hilsen

Kirstine Thorsen

Forsikring & Pension
Jura

Kirstine Thorsen
Chefkonsulent, Cand.jur
Dir. 41 91 90 49
kth@forsikringogpension.dk

Forsikring & Pension
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf. 41 91 91 91
Fax 41 91 91 92
www.forsikringogpension.dk

Finanstilsynet
Juridisk kontor
Århusgade 110
2100 København Ø

Sendt pr. mail til hoeringer@ftnet.dk
med kopi til kbn@ftnet.dk, ctn@ftnet.dk og snc@ftnet.dk

Forsikring & Pensions høringssvar til udkast til forslag til lov om forsikringsformidling

Forsikring & Pension har fokus på, at reguleringen har de rigtige effekter og reelt fremmer forbrugerbeskyttelsen, konkurrencen og effektive markeder. I den forbindelse vil Forsikring & Pension gerne kvittere for, at der i vidt omfang lægges op til en direktivnær implementering af forsikringsdistributionsdirektivet (IDD), herunder at datoen for lovens ikrafttræden falder sammen med implementeringsfristen for IDD; nemlig den 23. februar 2018.

Hvad angår *høringsprocessen* finder Forsikring & Pension det beklageligt, at udkastet til lovforslag først blev sendt i høring ultimo juni 2017 med en høringsfrist, der løb hen over sommerferieperioden. Denne proces har vanskeliggjort udarbejdelsen af et høringssvar i et tæt samarbejde med vores medlemmer. Det er problematisk, idet der er tale om implementering af et direktiv, som sammen med Solvens II reguleringen kommer til at udgøre den grundlæggende regulering af forsikringserhvervet. Dette skal ses i sammenhæng med, at udkastet til lovforslag først blev sendt i høring knap 1½ år efter, at direktivet trådte i kraft, med henblik på fremsættelse i Folketinget primo oktober 2017.

Først efter fremsættelsen vil de bekendtgørelser, der skal udstedes med hjemmel i loven, blive sendt i offentlig høring. Bekendtgørelserne, som skal regulere centrale områder som god skik, kompetence- og registreringskrav, får stor betydning for branchen. Alt i alt betyder det, at den lovgivning, som skal regulere forsikringserhvervet, først vil blive vedtaget få måneder inden, at den skal træde i kraft. Det efterlader de virksomheder, der er underlagt lovgivningen, meget kort tid til at omstille forretningsprocesser, udvikle nye IT-systemer mv. Det bemærkes i den forbindelse, at forsikringsbranchen er gennemdigitaliseret, og at implementering af nye regler i virksomhederne derfor er både tidskrævende og kostbart. Den korte implementeringsfrist er således meget utilfredsstillende for branchen og i sidste ende dyr for kunderne. Forsikring & Pensionen anderkender, at de nabotjek, analyser mv., som Finanstilsynet har foretaget i relation til tilsynets implementeringsplan, har været tidskrævende. Dette arbejde burde dog ikke forsinke lovgivningsprocessen så meget, at tidspunktet for lovens vedtagelse og ikrafttrædelse stort set er sammenfaldende.

04.08.2017

Forsikring & Pension
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
Fax: 41 91 91 92
fp@forsikringogpension.dk
www.forsikringogpension.dk

Kirstine Thorsen
Chefkonsulent, Cand.jur
Dir. 41919049
kth@forsikringogpension.dk

Vores ref. kth
Sagsnr. GES-2017-00191
DokID 343585

I relation til ovenstående skal Forsikring & Pension gøre opmærksom på en problemstilling af mere principiel karakter, som ikke kun gør sig gældende i forhold IDD. Implementeringsfristen for niveau 1 regulering er generelt på to år; inden for denne frist skal niveau 2 reguleringen udarbejdes, vedtages og i sidste ende offentliggøres i EU-Tidende. Sidstnævnte sker ofte kort tid før udløbet af implementeringsfristen. Hvad angår IDD vil den niveau 2 regulering, der skal udstedes for så vidt angår bl.a. produkttilsyn og forsikringsbaserede investeringsprodukter, tidligst blive offentliggjort ultimo november 2017 med den 23. februar 2018 som ikrafttrædelsesdato. Det betyder, at de berørte virksomheder overlades meget kort tid til at indstille sig på den nye regulering, hvilket, jf. også ovenfor, er stærkt utilfredsstillende. Forsikring & Pension skal derfor opfordre Erhvervsministeriet til at rejse problemstillingen med de meget korte frister i EU-regi.

Forsikring & Pension

Vores ref. kth
Sagsnr. GES-2017-00191
DokID 343585

Forsikring & Pensions generelle bemærkninger til udkastet til lovforslag

Med hensyn til *den måde, hvorpå Finanstilsynet har valgt at implementere IDD*, er det bemærkelsesværdigt, at reguleringen for forsikringsmæglere, -agenter og accessoriske forsikringsformidlere bliver fastsat i en selvstændig lov med tilhørende bekendtgørelser. Bekendtgørelserne kommer også til at gælde for forsikringsselskaber dels ved, at der indsættes en ny hjemmel i lov om finansiel virksomhed (FIL) til at fastsætte nærmere regler om kompetencekrav og krav til godt omdømme, dels ved at udnytte den allerede eksisterende hjemmel i Fil til at fastsætte nærmere regler om god skik. Derudover vil implementeringen af IDD for så vidt angår forsikringsselskaber ske ved en ændring af bl.a. aflønningsbekendtgørelsen. For forsikringsselskaber sker implementeringen af IDD således på bekendtgørelsesniveau med den undtagelse, at der i udkastet til forslag til lov om forsikringsformidling findes en række bestemmelser, der regulerer forsikringsselskaber samt lovbemærkninger, der har afsmittende virkning på reguleringen af forsikringsselskaberne.

De regler, som forsikringsselskaberne bliver underlagt i relation til IDD, vil jf. ovenfor, blive fastsat forskellige steder i lovgivningen, hvilket gør det vanskeligt at danne sig et klart billede over, hvilke regler, der gælder for selskaberne. Ligeledes vil en del af bemærkningerne til forslaget til lov om forsikringsformidling, komme til at fungere som fortolkningsbidrag til den regulering, der kommer til at gælde for selskaberne, og som findes andre steder i den finansielle lovgivning. Forsikring & Pension ønsker derfor, at det specificeres i lovbemærkningerne, hvilke bemærkninger, der gælder for forsikringsselskaber.

Den beskrevne situation er utilfredsstillende og skaber usikkerhed omkring retstilstanden og indebærer i øvrigt risiko for dobbelt regulering og i værste fald modstridende regulering. På den baggrund og for at skabe større gennemsigtighed skal Forsikring & Pension på det kraftigste opfordre til, at Lov om Finansiel virksomhed snarest muligt revideres og moderniseres. I den forbindelse bør reglerne for forsikringsselskaber udskilles af loven og indsættes i en ny lov for forsikringsselskaber. På den måde vil forsikringserhvervet blive reguleret i én samlet lov, hvilket også vil skabe en bedre balance mellem reguleringen af henholdsvis forsikringsmæglere/-agenter og forsikringsselskaber. I den forbindelse bemærkes det, at omfanget af EU reguleringen på det finansielle område, herunder direkte gældende forordninger, generelt betyder, at tiden er løbet fra én samlet finansiel lov. Som en midlertidig løsning på ovenstående problemstilling, foreslår Forsikring

& Pension, at Finanstilsynet udarbejder en matrix over de love og bekendtgørelser, hvor de regler, der vedrører forsikringsselskaber, er implementeret og med henvisninger til relevante bemærkninger i lov om forsikringsformidling m.m.

Forsikring & Pension

Vores ref. kth
Sagsnr. GES-2017-00191
DokID 343585

Hvad angår beskrivelsen af lovforslagets *økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet* finder Forsikring & Pension det yderst kritisabelt og vildledende, at der ikke tages højde for de konsekvenser, som lovforslaget vil få for Forsikring & Pensions medlemmer. Forsikringsselskaberne pålægges bl.a. at registrere og løbende kontrollere de accessoriske forsikringsformidlere, ligesom de også vil blive omfattet af reglerne om kompetencekrav, god skik, udarbejdelse af standardiserede produktinformationsark og produktudvikling- og styring. Det vil bl.a. indebære en omfattende udvikling af nye IT-systemer og selvbetjeningsløsninger, opdatering af interne forretningsgange og politikker, gennemgang af og revision af samarbejdsaftaler samt foranstaltninger, der sikrer, at selskabernes ansatte lever op til kompetencekravene, og at dette kan dokumenteres samt i øvrigt generel hjælp til samarbejdspartnere og deres ansatte. Forsikring og Pension vurderer umiddelbart, at implementeringen af IDD vil påføre forsikringsselskaberne omkostninger på et trecifret millionbeløb. Det bemærkes i den forbindelse, at forsikringsselskaberne er den største distributør af forsikringer.

Derudover undrer Forsikring & Pension sig over, at Erhvervsstyrelsen vurderer, at lovforslaget medfører økonomiske konsekvenser for under 10. mio. kr. for de virksomheder, som i dag betegner sig om forsikringsmæglere, -agenter og underagenter samt administrative konsekvenser for de pågældende virksomheder for under 4 mio. kr. årligt. Forsikring & Pension vurderer ikke, at dette på nogen måde kan være realistisk, eftersom ca. 800 virksomheder ifølge Erhvervsministeriet er direkte berørt af lovforslaget, og at der for disse vil være en række omstillingsomkostninger, som er forbundet med opdateringen af de interne politikker, forretningsgange og kontroller for indberetninger m.m.

Forsikringsformidlere og genforsikringsformidlere vil derudover som nævnt bl.a. være forpligtet til at gennemføre en række foranstaltninger, der sikrer, at virksomhedens ansatte lever op til lovforslagets kompetencekrav. Tilsvarende må det forventes, at forslagets generelle god skik bestemmelse og den tilhørende bemyndigelse til, at erhvervsministeren kan udstede regler herom vil medføre, at de omfattede virksomheder skal ændre forretningsgange m.v. på en række områder. Forsikring & Pension har på den baggrund anmodet Erhvervsministeriet om beregningsgrundlaget for vurderingen. Dette har vi endnu ikke modtaget, men det bør fremgå af lovforslaget.

Forsikring & Pensions bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Ad § 1 – lovens anvendelsesområde

Bestemmelsen fastlægger lovens anvendelsesområde og afgrænser, hvilke områder og aktiviteter loven ikke finder anvendelse på. I relation til sidstnævnte fremgår det bl.a. af bemærkningen til stk. 3, nr. 1, at "hvis et pengeinstitut foreslår en kunde at tegne forsikring i et bestemt forsikringsselskab eller formidler en kontakt til et bestemt forsikringsselskab, vil aktiviteten ligeledes være omfattet af loven." Forsikring & Pension er ikke enig i dette fortolkningsbidrag til stk. 3, nr. 1. Bestemmelsen vedrører efter Forsikring & Pensions opfattelse situationer, hvor eksempelvis et pengeinstitut ikke har et samarbejde med et forsikringsselskab i

form af en henvisningsaftale eller lignende. I denne situation giver pengeinstituttet kunden nogle generelle oplysninger om forsikringer, men henviser ikke kunden til en konkret samarbejdspartner eller foreslår specifikke produkter. Den aktivitet, der beskrives i bemærkningerne til stk. 3, nr. 1, har karakter af leadgenerering og må derfor være omfattet af stk. 3, nr. 3, hvilket betyder, at aktiviteten ikke er omfattet af loven. Det er således Forsikring & Pensions opfattelse, at stk. 3, nr.3, vedrører den situation, hvor eksempelvis en bank viderebringer oplysninger mellem en kunde og et forsikringsselskab, som banken samarbejder med eller er koncernforbundet med. Da der med sådanne henvisningsaftaler alene formidles begrænsede oplysninger mellem forsikringstageren og forsikringsselskabet og der ikke træffes yderligere foranstaltninger til at bistå kunden med indgåelsen af en forsikringsaftale, eksempelvis ved at gennemgå kundens forsikringsbehov, er der ikke tale om forsikringsdistribution. Denne udlægning har Finanstilsynet også givet udtryk for ved tidligere lejligheder, ligesom den er i overensstemmelse med gældende praksis.

Forsikring & Pension ønsker endvidere, at det fremgår af stk. 3, at det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsfællesskab ikke er omfattet af loven. Begrundelsen herfor er, at forsikringsadministrationselskaber varetager de løbende administrative opgaver på vegne af den konkrete virksomhed, herunder kapitalforvaltning i bred forstand og anden virksomhed, der er forbundet hermed. Der er dermed ikke tale om, at forsikringsadministrationselskaberne foretager noget indledende arbejde i relation til forsikringsdistribution. Derudover foretager forsikringsadministrationselskaberne ikke nogen aktiv forsikringsformidling, idet langt hovedparten af de kunder, der bliver administreret af forsikringsadministrationselskabet, "automatisk" kommer ind via kravene i de kollektive overenskomster. Endelig er forsikringsformidling/forsikringsdistributionsvirksomhed ikke en opgave, der er særskilt reguleret eller prissat i administrationsaftalen mellem forsikringsadministrationselskabet og den enkelte virksomhed.

Bestemmelsen kunne have følgende ordlyd:

"5) Det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsfællesskab, den løbende varetagelse af administrative opgaver for livsforsikringsselskaber, pensionskasser og pensionsselskaber, forudsat at det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsfællesskab ikke træffer yderligere foranstaltninger til at bistå med indgåelsen af en forsikrings- eller genkøbsaftale."

Ad § 2 - definitioner

IDD's definition af "forsikringsdistributør" fremgår ikke af bestemmelsen, hvilket Forsikring & Pension antager er en fejl.

Hvad angår bemærkningerne til definitionen af "forsikringsdistribution" i nr. 1), fremgår det, at forsikringsdistribution omfatter den virksomhed, som sammenligningsportaler udøver, under forudsætning af, "at kunden via sammenligningsportalen har mulighed for at indgå en aftale enten direkte på sammenligningsportalen eller ved at blive viderestillet fra sammenligningsportalen til udbyderen". Forsikring & Pension skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at Finanstilsynet ved flere lejligheder har tilkendegivet, at Forsikringsguiden falder uden for IDD's anvendelsesområde. Såfremt opfattelsen skulle have ændret sig, vil Forsikring & Pension gerne drøfte sagen med tilsynet.

Det fremgår ikke klart af bemærkningerne til definitionen af "accessorisk forsikringsformidler" i nr. 5), hvad der skal til for, at et forsikringsprodukt betragtes som "et supplement til en vare eller tjenesteydelse". Der er nævnt nogle eksempler, hvor forsikringen har en meget nær tilknytning til varen (forsikring af musikinstrumenter etc.). Forsikring & Pension finder imidlertid, at bemærkningerne også bør indeholde eksempler på, at f.eks. en bygningsforsikring, en indboforsikring eller en gruppelevsforikring, der sælges sammen med et lån (f.eks. et huslån) eller et andet bankprodukt, eller et pengeinstituts tilbud om kreditkort med tilknyttet rejseforsikring eller lignende forsikring, der dækker ydelser købt med kreditkortet, betragtes som accessorisk forsikringsformidling og dermed ikke er omfattet af loven (jf. også bemærkningerne til definitionen af "accessorisk forsikringsformidler" på side 29, hvor det fremgår, at hvis banker og pengeinstitutter udelukkende udøver accessorisk forsikringsdistribution, falder de uden for lovens anvendelsesområde).

I relation til ovenstående skal det sikres, at der skabes "level playing field" mellem de forskellige aktører inden for forsikringsdistribution. Således skal forbrugerbeskyttelsen være den samme uanset, hvem der udfører forsikringsformidlingen. En konsekvens af lovforslaget er umiddelbart, at en forbruger fremadrettet kan tegne en bilforsikring hos en bilforhandler, uden at denne forhandler vil være underlagt de samme kompetencekrav som en bankmedarbejder, der formidler en fuldstændig tilsvarende forsikring. Dette betyder samtidig, at konkurrerende virksomheder på forsikringsområdet bliver underlagt forskellige krav og deraf forskellige afledte omkostninger. Der vil med lovforslaget endvidere ske en meget u hensigtsmæssig skævvridning af den regulering, der gælder alt efter om et pensionsprodukt sælges via en bank eller et forsikringsselskab; dvs., at eksempelvis salg af en rateopsparing i henholdsvis en bank eller forsikringsselskab ikke vil være underlagt de samme lovgivningsmæssige krav, hvilket ikke er hensigtsmæssigt. Ved oprettelsen og i aftaletiden bør kunden modtage samme behovsafdækning og rådgivning omkring produktet, uanset om produktet placeres i en bank eller et forsikringsselskab. Forsikring & Pension lægger således vægt på, at ensartede formidlingssituationer reguleres ens.

I definitionerne nævnes både "mod vederlag" og "mod aflønning". Der bør anvendes den samme formulering alle steder; dvs. "mod aflønning", som er defineret i nr. 6).

I nr. 9), skal der stå "tilstrækkeligt langt til informationsformålet", jf. IDD, artikel 2, stk. 1, nr. 18).

For så vidt angår definitionen af et "forsikringsbaseret investeringsprodukt" i nr. 12), ønsker Forsikring & Pension, at det klart fremgår af bemærkningerne til definitionen, at danske forsikringsprodukter, inkl. ordninger, hvor kunden selv foretager investeringsvalget (unit link), for indeværende ikke er omfattet af bestemmelserne, jf. også Finanstilsynets tidligere udmeldinger.

Da bemærkningerne til definitionerne også får betydning for forsikringsselskaber, bør de indsættes i vejledningen til den kommende god skik bekendtgørelse.

Ad §§ 3-8 – tilladelse og registrering

Forsikring & Pension støtter forslaget om, at forsikringsagenter som noget nyt skal have tilladelse af Finanstilsynet til at udøve forsikringsdistribution og at de i den forbindelse underlægges tilsyn af Finanstilsynet. Udover at de skal opfylde de

samme tilladelseskrav som mæglerne, er det positivt, at der vil blive stillet større krav til deres adfærd i form af god skik regler, aflønningsregler og kompetencekrav. De skærpede krav til forsikringsagenter vil forhåbentlige bidrage til, at sager å la " Husejernes Forsikring" ikke gentager sig. Endvidere betyder det, at alle distributører af forsikringer som udgangspunkt vil være underlagt de samme oplysningskrav og de øvrige tiltag, der skal øge forbrugerbeskyttelsen.

Med hensyn til § 3, stk. 2, nr. 3), der indeholder et krav om garantistillelse i forbindelsen med Finanstilsynets tilladelse til at udøve forsikringsformidling, skal det i henhold til den gældende bekendtgørelse på området kun ske i forbindelse med grænseoverskridende aktivitet. Forsikring & Pension ønsker, at denne bestemmelse opretholdes i forbindelse med Finanstilsynets eventuelle udnyttelse af hjemlen i § 3, stk. 5, hvorefter tilsynet kan fastsætte nærmere regler på området. Derudover bør kravet om en frigørelsesattest i nr. 4, litra a), ikke gælde for formidlere, herunder accessoriske forsikringsformidlere, jf. § 4, stk. 2, som ikke modtager penge fra kunden eller udbetalinger fra forsikringen; dvs. hvor der ikke er nogen pengestrømme mellem kunden/forsikringsselskabet og formidleren.

Hvad angår § 4, hvoraf det fremgår, at virksomheder skal registreres, inden de udøver accessorisk forsikringsformidling og i den forbindelse erklære, at de opfylder de samme betingelser som en virksomhed, der vil udøve forsikringsformidling eller genforsikringsformidling, jf. § 3, dog således, at der ikke stilles de samme krav til ledelsen for så vidt angår opfyldelse af fit & proper krav, er der tale om ganske omfattende krav. Således stilles der også krav om, at virksomhedens ansatte med ansvar for distribution af accessoriske forsikringer opfylder fit & proper kravene i § 10, stk. 1. Forsikring & Pension er enig i, at de accessoriske forsikringsformidlere skal opfylde visse krav for at blive registreret. De skal dog være proportionale i forhold til de aktiviteter, de udøver.

Ovenstående skal ses i sammenhæng med, at der i § 5, stk. 2, lægges op til, at bl.a. danske forsikringsselskaber og filialer i Danmark af et forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i et andet EU/EØS-land, skal registrere de accessoriske forsikringsformidlere, som de har indgået aftaler med. Branchen kan som udgangspunkt støtte dette forslag. Det vurderes dog samtidig, at det vil være ganske ressourcekrævende for de berørte forsikringsselskaber og filialer at kontrollere, om registreringskravene, er opfyldt. Dette forstærkes yderligere af, at forsikringsselskaberne og filialerne, jf. § 8, stk. 1, pålægges løbende at kontrollere, at de registrerede accessoriske forsikringsformidlere forsat opfylder betingelserne for registrering. Det bemærkes i øvrigt, at det af IDD, artikel 3, stk. 4, 5. afsnit, fremgår, at kontrolforpligtelsen påhviler den kompetente myndighed.

Hvad går § 5, stk. 3, hvoraf det fremgår, at ovenfornævnte forsikringsselskaber og filialer kan indgå en aftale med Forsikring & Pension om, at organisationen fører det pågældende forsikringsselskabs eller filials elektroniske register, kan Forsikring & Pension ikke umiddelbart støtte dette forslag. Det er Forsikring & Pensions vurdering, at det ikke giver nogen merværdi for selskaberne og forbrugerne, at Forsikring & Pension fører det nuværende agentregister. Der er således tale om et yderligere led, der blot påfører forsikringsselskaberne flere omkostninger, ligesom det gør det sværere for forbrugerne at få et overblik over de aktører, der findes på området.

I § 7, stk. 3, foreslås det, at en forsikringsformidler senest 1. juli hvert år skal indberette virksomhedens omsætning, antal kunder, antal ansatte med kunde-kontakt og antal indgåede kundeaftaler til Finanstilsynet. Forsikring & Pension støtter dette krav, idet de fire nøgletal, der fremover skal indberettes, vil give Finanstilsynet et overblik over markedet for forsikringsformidling og mulighed for at følge udviklingen. Det bør dog fremgå af bemærkningerne til lovforslaget, at det kun er virksomhedens omsætning, antal kunder, antal ansatte med kunde-kontakt og antal indgåede kundeaftaler, i relation til forsikringsformidling, som skal indberettes; i modsat fald vil en bank, der formidler forsikringer, også skulle indberette alle bankaftaler mv. Derudover bør der i bemærkningerne til lovforslaget tages højde for forskellen mellem forsikringsmæglere og forsikringsagenter. Således indtegner forsikringsagenter kunder til et forsikringsselskab; dvs. der indtegnes ingen kunder hos agenten. Det bør således præciseres, hvordan "kunder" skal forstås i denne sammenhæng. Ligeledes bør det fremgå, om der med "kundeaftaler" refereres til de kundeaftale, som agenten har været med til at sikre indgåelsen af hos forsikringsselskabet. Endelig er det uklart, hvordan antallet af ansatte skal forstås, herunder om det alene vedrører ansatte beskæftiget med forsikringsdistribution, som skal overholde lovens kompetencekrav.

§§ 9 - 10 - egnetheds- og hæderlighedskrav

§ 10, stk. 1, 1. led, bør omformuleres, så det klart fremgår, at det kun er den/de ansatte, der har ansvar for distribution af accessoriske forsikringer i den accessoriske forsikringsformidler, der skal leve op til fit & proper kravene i bestemmelsen og ikke alle de ansatte i virksomheden, jf. også § 4, stk. 2, 2. led og IDD, artikel 10, stk. 3, 4. afsnit. Der vil efter Forsikring & Pensions opfattelse være tale om overimplementering af direktivet, hvis kravet stilles til alle ansatte i virksomheden.

Hvad angår § 10, stk. 1, nr. 1, hvorefter en ansat ikke må være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven m.m., bør det fremgå af bemærkningerne til lovforslaget, at det er op til den enkelte virksomhed at beslutte, hvordan det skal dokumenteres; dvs. i form af en egenattest eller en ren straffeattest.

Forsikring & Pension lægger vægt på, at de fit & proper krav til bl.a. ansatte i forsikringsselskaber, som skal fastsættes på bekendtgørelsesniveau, jf. § 46, svarer til kravene i § 10, stk. 1, og at de kun finder anvendelse på ansatte, der er direkte beskæftiget med forsikringsdistribution. Forsikring & Pension ønsker i den forbindelse, at det af § 10, stk. 1, fremgår, at kravet gælder "en ansat i en accessorisk forsikringsformidler med direkte ansvar for distribution af accessoriske forsikringer". Formuleringen bør gå igen i en eventuel bekendtgørelse med hjemmel i den nye FIL § 43 stk. 6. jf. forslaget § 46. Hvis kravene udvides til at omfatte yderligere ansatte, vil der være tale om overimplementering, jf. også IDD, art. 10, stk. 3, 3. afsnit.

Solvens II har allerede indført en række fit & proper krav for forsikringsselskaber på forskellige ledelsesniveauer; f.eks. skal de ansvarlige for nøglefunktionerne opfylde fit & proper krav, men også de ledelsesniveauer som reelt driver selskabet (nøglepersoner), jf. FIL § 64, stk. 8. Medarbejdere, der er ansat i de 4 nøglefunktioner, er ligeledes underlagt fit & proper krav i henhold til guidelines fra EIOPA, men Finanstilsynet skal for disse medarbejdere ikke godkende eller have indberetning herom. På den baggrund forudsætter Forsikring & Pension, at den kommende bekendtgørelse på området ikke vil indeholde et krav om, at assurandører, rådgivere mv. skal fit & proper godkendes af Finanstilsynet. I modsat fald vil der

være tal om en skævvridning i forhold til kravene i Solvens II, hvor medarbejdere i nøglefunktionerne bliver vurderet internt i selskaberne.

Forsikring & Pension

§ 11 – kompetencekrav

Forsikring & Pension støtter som udgangspunkt den model for implementering af IDD's kompetencekrav, som fremgår af bemærkningerne til § 11. Forsikring & Pension lægger i den forbindelse vægt på, at kompetencekravene er rimelige og står mål med kompleksiteten af de forsikringer, som distribueres. Medarbejdere, som sælger få/simple produkter, bør ikke overbebyrdes.

Vores ref. kth
Sagsnr. GES-2017-00191
DokID 343585

Hvad angår hjemmelsbestemmelsen i § 46, nr. 1, til udstedelse af en bekendtgørelse vedrørende kompetencekrav og godt omdømme for ansatte i forsikringselskaber er den meget bred, og bør derfor præciseres, jf. også Justitsministeriets vejledning i lov om kvalitet. Bestemmelsen og bemærkningerne hertil, bør være identisk med den, der er fastsat for forsikringsformidlere i § 11, stk. 3, jf. stk. 1, inkl. bemærkninger. Det bør således bl.a. klart fremgå, at kompetencekravene kun finder anvendelse på de ansatte i selskaberne, der er direkte beskæftiget med forsikringsdistribution.

Forsikring og Pension ser frem til at få udkastet til bekendtgørelse i høring.

Forsikring & Pension vil dog allerede nu gøre opmærksom på, at vi er af den opfattelse, at kompetencekravene i IDD ikke gælder for skadesbehandlere, når der er etableret fuld funktionsadskillelse. Dette skal ses i lyset af, at forsikringselskabers skadesbehandling i en dansk kontekst er adskilt fra information, rådgivning og salg og dermed ikke vurderes at være omfattet af definitionen af "forsikringsdistribution". Hvis skadesbehandlere underlægges IDD's kompetencekrav, vil det påføre forsikringselskaberne såvel administrative som omkostningsmæssige byrder uden, at det øger forbrugerbeskyttelsen, som er formålet med direktivet. Det samme gør sig gældende for antagelsesmedarbejdere; dvs. medarbejdere, som vurderer helbred, og dermed om kunden kan få forsikring, eventuelt på ændrede vilkår. Denne kategori af medarbejdere ønskes også undtaget fra kompetencekravene.

§§ 12 – 13 – God skik, aflønning mv.

Forsikring og Pension finder det meget positivt, at der med lovforslaget lægges op til at samle de såkaldte "adfærdsregler" for al distribution af forsikringer og pensioner i en ny god skik bekendtgørelse, der skal dække hele forsikringsområdet. Eftersom bekendtgørelsen vil indeholde regler, der gennemfører artikel 17-30 i IDD og dermed kommer til at implementere meget væsentlige dele af direktivet samt videreføre visse af de gældende god skik regler, ser Forsikring og Pension frem til den videre dialog med Finanstilsynet om udkastet til bekendtgørelse. Forsikring & Pension lægger i den forbindelse vægt på, at Finanstilsynet udsteder en vejledning til den nye god skik bekendtgørelse samtidig med offentliggørelsen af bekendtgørelsen, idet vejledningen vil være helt central for fortolkningen af de nye god skik reglerne.

Forsikring & Pension har med tilfredshed noteret sig, at det af bemærkningerne til § 12 fremgår, at der vil blive lagt vægt på, at reglerne bliver digitaliseringsvenlige. Forsikring & Pension skal i den forbindelse opfordre Finanstilsynet til at foretage en pragmatisk og fleksibel udlægning af alternativerne til papirkravet i artikel 23, stk. 2 -6, i IDD, jf. også vores brev til Finanstilsynet af 11. maj 2017, vedlagt som bilag 1. Som det fremgår af brevet, ønsker Forsikring & Pension bl.a., at

Finanstilsynet bekræfter, at passwordbeskyttede kundeportaler er omfattet af IDD, artikel 23, stk. 5, 1. afsnit, og dermed uden yderligere foranstaltninger, så som samtykke fra kunden, kan anvendes som alternativ til papir; i f.eks. arbejds-markedsordninger med strakspolicer ved ansættelse er det helt nødvendigt, at de prækontraktuelle oplysninger kan gives på kundeportaler sammen med kundens øvrige oplysninger.

Derudover skal de skærpede informationskrav, som netop er trådt i kraft, for så vidt angår bl.a. medlemskab af en garantifond, videreføres i den kommende god skik bekendtgørelse. I den forbindelse skal Forsikring & Pension opfordre Finanstilsynet til at overveje, hvordan disse krav kan opfyldes i relation til kravet om et standardiseret produktfaktaark (IPID), hvor det, jf. EIOPA's udkast til niveau 2 reguleringen, tilsyneladende ikke bliver tilladt at indsætte supplerede informationer.

I henhold til § 12, stk. 2, kan erhvervsministeren bl.a. fastsætte nærmere regler om udlevering af informationsmateriale. I den forbindelse vil Forsikring & Pension gerne henlede opmærksomheden på FIL § 354, stk. 1, der vedrører Finanstilsynets tavshedspligt for så vidt angår fortrolige oplysninger, som tilsynet får fra virksomhederne under tilsyn. Af bemærkningerne til L64 (FIL) fremgår det, at "der ved fortrolige oplysninger må forstås oplysninger om virksomhedens forretningsmæssige forhold og om kunders forhold samt oplysninger som efter deres karakter er fortrolige." Interne forretningsgange er en del af virksomhedens forretningsmæssige forhold. Der er således tale om dokumenter, der ikke er beregnet til offentlighedens kendskab - ofte også af konkurrencemæssige årsager.

Når det drejer sig om Finanstilsynets arbejde med god skik reglerne, er de oplysninger, som indhentes fra selskaberne, herunder også interne forretningsgange, derimod omfattet af FIL § 354, stk. 3, nr. 1. Det er således uklart, hvordan fortrolige oplysninger, som tilsynet indhenter som god skik myndighed skal håndteres. Det kan ikke have været hensigten med § 354, stk. 3, at Finanstilsynet ved at bruge en anden hjemmel pludselig kan offentliggøre selskabernes interne forretningsgange. Hvis dette havde været tanken med bestemmelsen, burde det have fremgået direkte af bemærkningerne, hvilket ikke er tilfældet. Derfor bør det - ligesom kundernes accept af at bruge deres navn - være betinget af selskabets accept, hvis fortrolige selskabsoplysninger så som interne forretningsgange, der indhentes i forbindelse med en god skik undersøgelse, ønskes videregivet eller offentliggjort.

Forsikring & Pension er meget tilfreds med, at der, således som man kender det fra Markedsføringsloven, er indsat en hjemmel i § 12, stk. 3, der gør det muligt for Finanstilsynet at udstede "forhandlede retningslinjer" for god skik på områder, hvor retstilstanden er uklar og at en sådan hjemmel også vil blive indsat i FIL, jf. det netop offentliggjorte udkast til forslag til lov om ændring af bl.a. FIL. Forventningen er, at det vil imødekomme nogle af de udfordringer, som den nugældende fortolkning af bl.a. god skik-klausulen, som en dynamisk retsstandard, giver anledning til. Ligeledes forventes det, at Forsikring og Pensions ønske om mere forudsigelighed, og indflydelse i relation til god skik-afgørelser vil blive opfyldt.

På side 36, 6. afsnit, er der en fejlhenvielse; der skal stå "§ 12, stk. 2" i stedet for "§ 9, stk. 2".

Hvad angår § 13, som vedrører virksomhedernes aflønningsstrukturer, har Forsikring & Pension med tilfredshed noteret sig, at det af bemærkningerne fremgår, at det forsat vil være muligt, at tilbyde ansatte variabel løn, herunder aflønningsordninger baseret på salgsmål og provisioner. Forsikring & Pension lægger i den forbindelse vægt på, at bemærkningerne fra lovforslaget kommer til at fremgå af vejledningen til aflønningsbekendtgørelsen, hvor tilsvarende regler ifølge bemærkningerne til lovforslagets § 46 vil blive indsat for så vidt angår forsikrings-selskaber. I den forbindelse ønsker Forsikring & Pension, at det nederst side 88, hvoraf det fremgår, at det foreslåede stk. 1-3 ikke finder anvendelse på aftaler, der er indgået eller genforhandlet før lovens ikrafttræden, og som ikke efter lovens ikrafttræden er forlænget eller fornyet, præciseres, at det også gælder for individuelle aftaler. Ligeledes bør det præciseres, at "lokale" overenskomster og ikke kun landsdækkende overenskomster kan fortsætte indtil fornyelse.

§ 14 - krav om effektive procedurer

Forsikring & Pension forudsætter, at staten i det omfang, den foreslår nye forsikringsprodukter, underlægges produkttilsynsregler (POG), svarende til dem, som forsikrings-selskaber og forsikringsformidlere, der udarbejder forsikringsprodukter, underlægges.

Forsikring & Pension har i øvrigt med tilfredshed noteret sig, at det af det udkast til niveau 2 regulering om POG, som EU-Kommissionen offentliggjorde den 20. juli 2017, klart fremgår, at reglerne ikke har tilbagevirkende kraft og dermed kun gælder for nye produkter og væsentlige ændringer af allerede eksisterende produkter.

§ 16 - supplerende krav til uafhængige mæglere

Forsikring & Pension finder det meget positivt, at det nugældende provisionsforbud opretholdes med bestemmelsen i § 16, stk. 1, nr. 2. Dermed sikres det, at uafhængige forsikringsformidlere alene varetager kundernes interesser og forebygger og forhindrer interessekonflikter mellem formidlerne og deres kunder.

På side 92, andet sidste afsnit, i lovbemærkningerne henvises der fejlagtigt til § 14, stk. 2; det skal være 14 a, stk. 2.

§ 18 - Whistleblowerordning

Forsikring & Pension støtter opretholdelsen af den gældende whistleblowerordning.

§ 22 - Finanstilsynet

Af bemærkningerne til § 22, side 106 øverst, henvises der til, at rette klagenævn i tilfælde af private tvister afgøres af de private finansielle ankenævn, "der i dette tilfælde vil være Ankenævnet for Forsikring". Det bemærkes hertil, at ankenævnet ikke behandler klager over forsikringsmæglere eller formidlere.

Med venlig hilsen

Kirstine Thorsen

Bilag

- Brev til Finanstilsynet af 11. maj 2017 om Forsikring & Pensions forslag til håndtering af alternativerne til papirkravet i IDD

Forsikring & Pension

Vores ref. kth

Sagsnr. GES-2017-00191

DokID 343585

Finanstilsynet
Att.: Specialkonsulent Kamilla Bøgebjerg Nørlem
Århusgade 110
2100 København Ø

Forsikring & Pensions forslag til håndtering af alternativerne til papirkravet i IDD

På mødet i AG Forsikringsdistribution den 4. april 2017, hvor Finanstilsynet var repræsenteret ved specialkonsulent Kamilla Bøgebjerg Nørlem, blev implementeringen af IDD's regler om det standardiserede produktinformationsdataark, IPID'en, og i den forbindelse papirkravet og alternativerne hertil i artikel 23, drøftet.

På opfordring af Finanstilsynet fremsendes hermed forslag til, hvordan papirkravet og ikke mindst alternativerne hertil ønskes håndteret i praksis.

Papirkravet og alternativerne hertil

Papir som kommunikationsform er som bekendt "defaulten" i IDD. Forsikring & Pension anerkender, at dette er udgangspunktet. Samtidig er Forsikring & Pension dog fortsat af den opfattelse, at papirkravet som default er stærkt forældet og i strid med EU-Kommissionens, Danmarks og mange andre medlemslandes digitaliseringsdagsordener. I Danmark er kommunikation pr. fysisk post til og med vanskeliggjort af lange og uforudsigelige forsendelsestider samt meget høje priser. Dette gør princippet om papirkravet som default endnu mere vanskeligt at håndtere i praksis og meget lidt forbrugervenligt.

Forsikring & Pension skal derfor for det første opfordre Finanstilsynet til på EU plan at arbejde for, at denne konstruktion snarest muligt ændres, så lovgivningen bliver mere digitaliseringsvenlig og dermed mere forbrugervenlig; ikke blot i relation til IDD men også i relation til anden regulering af den finansielle sektor, herunder PRIIPs forordningen.

Dernæst skal Forsikring & Pension, så længe reglerne er uændrede, opfordre Finanstilsynet til at foretage en meget pragmatisk og fleksibel udlægning af alternativerne til papirkravet i art. 23, stk. 2 - 6, i IDD. På den måde vil det være mindre byrdefyldt for forsikringsdistributørerne at overholde formkravene til kommunikation og samtidigt mere forbrugervenligt.

Alternativet til papirkravet i artikel 23, stk. 4 - andet varigt medium end papir
Forsikring & Pension ønsker, at det præciseres i vejledningen til den nye god skik bekendtgørelse, at forsikringssselskaberne ved brug af "andet varigt medium end papir", jf. art. 23, stk. 4, kan lægge til grund, at:

11.05.2017

Forsikring & Pension
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
Fax: 41 91 91 92
fp@forsikringogpension.dk
www.forsikringogpension.dk

Kirstine Thorsen
Chefkonsulent, Cand.jur
Dir. 41919049
Mob. 41919049
kth@forsikringogpension.dk

Vores ref. kth
Sagsnr. GES-2015-00315
DokID 340458

- ved andet "varigt medium" end papir forstås bl.a.:
 - en mail med vedhæftet PDF fil
 - en printbar PDF fil, der tilgås via en online salgskanal og
 - et link til oplysninger på en åben hjemmeside, der er printbare og som er tilgængelige i en passende periode
- kunden anses for at have valgt "et andet varigt medium end papir", jf. art. 23, stk. 4, litra b), hvis kunden har oplyst en e-mail adresse, har kommunikeret pr. e-mail eller bestilt en forsikring via online-salg; i disse tilfælde stilles der derfor ikke krav om, at forsikringsselskabet giver kunden valget mellem at modtage oplysninger på papir eller andet varigt medium end papir
- samtykket, jf. art. 23, stk. 4, litra b), kan gives digitalt. Således vil kravet om samtykke til elektronisk kommunikation (fx pr. e-mail) være opfyldt, hvis kunden fx via en portal accepterer at kommunikere elektronisk
- samtykket, jf. art. 23, stk. 4, litra b), kan gives mundtligt.
- kravet om samtykke i art. 23, stk. 4, litra b), skal ikke sidestilles med samtykkekravet i persondataloven.
- danske forbrugere vurderes som udgangspunkt at have "regelmæssig adgang til internettet", jf. art. 23, stk. 6, med mindre de aktivt anmoder om papir.

Alternativet til papirkravet i artikel 23, stk. 5 – brug af websted

Forsikring & Pension ønsker, at det præciseres i vejledningen til den nye god skik bekendtgørelse, at art. 23, stk. 5, hvoraf det bl.a. fremgår, at "de i artikel 18, 19, 20 og 29 omhandlede oplysninger kan gives ved hjælp af et websted, forudsat at oplysningerne sendes til kunden personligt eller ..." betyder, at oplysningerne kan gives på password beskyttede kundeportaler.

Forsikring & Pension finder, at det er en fordel for såvel forsikringsselskaber som for forbrugere, hvis oplysningerne i art. 18, 19, 20 og 29 i IDD, herunder IPID'en, som alternativ til papirkravet i art. 23, stk. 1, kan gøres tilgængelige på selskabernes hjemmeside. På den måde behøver forbrugeren eksempelvis ikke at gennemføre et egentligt købsflow for at få IPIDs. Forbrugeren vil derimod i ro og mag kunne indhente IPIDs fra selskaberne og sammenligne disse forud for salgssituationen.

Ovenstående løsning forudsætter dog, at betingelserne for at give oplysninger via et websted er opfyldt, jf. art. 23, stk. 5, litra a - d). Da breve til digitale og ikke-digitale kunder i udgangspunktet er det samme og ikke printes af forsikringsmedarbejderen selv men derimod genererer et printjob decentralt, er der brug for at kunne oplyse webadressen, jf. kravet i art. 23, stk. 5, litra c), på samme måde til alle kunder, hvis denne løsning skal kunne fungere. Der ønskes derfor en præcisering af, at eksempelvis IPIDs i udgangspunktet også kan gives via et websted til ikke-digitale kunder, hvis det samtidig tydeligt angives, at kunden efter anmodning kan få en papirudgave gratis.

Det ønskes således præciseret i vejledningen til den nye god skik bekendtgørelse, at forsikringsselskaberne kan lægge til grund, at:

- ikke-digitale kunder betragtes som "indforstået" med webstedsløsningen, med mindre kunden aktivt anmoder om papir, jf. art. 23, stk. 5, litra b),

- ikke-digitale kunder er behørigt underrettet om webstedets adresse, jf. art. 23, stk. 5, litra c) ved oplysning om webadressen i det fysiske brev eller pr. telefon, selvom underretningen ikke er "elektronisk" i traditionel forstand, og at
- danske forbrugere som udgangspunkt vurderes at have "regelmæssig adgang til internettet", jf. art. 23, stk. 6, med mindre de aktivt anmoder om papir.

Til støtte for det skitserede forslag kan det fremhæves, at samme løsning anvendes i det offentlige korrespondance med borgere, der er fritaget fra e-post. Her antages det også, at korrespondance kan ske digitalt med mindre borgeren aktivt ansøger om fritagelse. Fra offentlige myndigheder sendes desuden også enslydende breve til digitale og ikke-digitale borgere, og der henvises også i de fysiske breve til ikke-digitale borgere til webadresser for supplerende information. Hvis det antages, at denne ordning sikrer et tilstrækkeligt retssikkerhedsniveau over for borgerne, bør dette også afspejles i forbrugerforhold på det private marked.

Generelt vedr. kravene i artikel 23, stk. 4, litra b) og artikel 23, stk. 5, litra b)
 Forsikring & Pension ønsker endvidere, at det kommer til at fremgå af vejledningen til den nye god skik bekendtgørelsen, at en kunde, der generelt har accepteret at korrespondere digitalt med sit forsikringsselskab, dermed som det mindre i det mere også har accepteret at få eksempelvis IPIDen på andet varigt medium end papir eller på et websted, jf. art. 23, stk. 4, litra b) og art. 23, stk. 5, litra b).

Endelig ønskes det i relation til trepartsforhold præciseret i vejledningen, at når et forsikringsselskab har aftalt en kommunikationsform med en grupperepræsentant (arbejdsgiver/organisation), kan denne kommunikationsform (e-boks, elektronisk kommunikation etc.) anvendes i forhold til den ansatte/slutkunden.

Såfremt Finanstilsynet har spørgsmål til ovenstående, vil Forsikring & Pension naturligvis meget gerne drøfte dem med tilsynet.

Med venlig hilsen

Kirstine Thorsen

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

Den 13. juli 2017

Høringssvar

Høring vedr. forslag til lov om forsikringsformidling.

Forsikringsmæglerforeningen (i det følgende FMF) har den 23. juni 2017 modtaget forslag til lov om forsikringsformidling. FMF takker for muligheden for at afgive høringssvar.

1. Begrebsanvendelse

FMF foreslår, at man er mere konsekvent i begrebsanvendelsen:

- Det fremgår af § 3, at virksomheder skal have tilladelse til at udøve 'forsikringsformidling' og 'genforsikringsformidling', men der er ingen definition heraf. Det bør ændres til forsikringsdistribution eller defineres i § 2.
- I § 16 stk. 1 anvendes begrebet 'uafhængig forsikringsmægler'. Det begreb anvendes ikke andre steder i lovforslaget, og FMF foreslår, at begrebet defineres i § 2.
- Det foreslås desuden, at begrebet 'uafhængig forsikringsformidling' defineres i § 2.
- Begreberne 'store risici' i § 2 stk. 8 og 'varigt medium' i stk. 9 defineres men anvendes ikke i lovteksten. Definitionerne bør slettes eller anvendes.

2. Rådgivning

For så vidt angår rådgivning er det ikke klart nok, hvad der forventes af en forsikringsformidler og en accessorisk forsikringsformidler kontra en uafhængig forsikringsformidler. Af § 2 stk. 2. fremgår det, at forsikringsdistribution er den virksomhed, som blandt andet består af at rådgive om, foreslå eller udføre det indledende arbejde i forbindelse med indgåelse af forsikringsaftaler. I § 14 stk. 2 anvendes begrebet rådgivning igen, da det fremgår, at forsikringsformidlere og accessoriske forsikringsformidlere, der rådgiver om eller foreslår forsikringsprodukter, som de ikke selv har udarbejdet, skal have effektive procedurer for indhentelse af relevante oplysninger om forsikringsprodukterne. FMF foreslår, at det præciseres, at rådgivningen som leveres af forsikringsformidlere og accessoriske forsikringsformidlere ikke er uafhængig rådgivning, som det er et krav til den uafhængige forsikringsformidler jf. § 16 stk.5. De øvrige forsikringsformidlere

og accessoriske forsikringsformidlere vil som udgangspunkt kun yde rådgivning på baggrund af de aftaler, de har indgået med udvalgte selskaber, og de produkter de udbyder, jf. § 13 stk. 2, og det bør kunden oplyses om.

3. Årlige indberetninger

Af § 7 stk. 3 fremgår det, at en forsikringsformidler senest den 1 juli hvert år skal indberette virksomhedens omsætning, antal kunder, antal ansatte med kundekontakt og antal indgåede kundeaftaler til Finanstilsynet. FMF støtter forslaget om, at en forsikringsformidler skal indberette omsætningen fordelt på selskaber, hvilket er en videreførelse af de tidligere regler, og det samlede antal ansatte i virksomheden. Men de forslåede krav om, at der yderligere skal indberettes antal kunder, antal ansatte med kundekontakt og antal indgåede kundeaftaler kan FMF ikke støtte. Efter en kort rundspørge hos udvalgte medlemmer, kan FMF konstatere, at det ikke umiddelbart vil være muligt at levere oplysningerne, da de ikke registreres/kan trækkes ud af systemerne, så det vil uforholdsmæssigt ressourcekrævende at fremskaffe dem, og det er desuden svært at se, hvad oplysningerne skal bruges til.

4. Fit and proper procedure

Det fremgår af § 9, at der fortsat er en række krav, som et medlem af bestyrelsen og direktionen i en forsikringsformidler og en genforsikringsformidler, eller indehaveren i en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, skal opfylde for at kunne varetage hvervet/stillingen. Det bør præciseres, om det vil være Finanstilsynet, som skal vurdere om kravene er opfyldt f.eks. ved en opretholdelse af den nuværende fit & proper procedure, eller om det er virksomhederne selv. Det må antages, at det er Finanstilsynet, jf. bemærkningerne på side 76 afsnit 1. Hvis det mod forventning bliver virksomhederne, bør det præciseres, hvordan det kan sikres, at kravene er opfyldt, og hvilke krav Finanstilsynet måtte stille for så vidt angår dokumentationen herfor.

5. Den uafhængige forsikringsformidler

I § 16 stk. 2 fremgår det, at Forsikringsformidleren ikke må modtage provision eller andet vederlag fra en forsikringsdistributør i tilknytning til det konkrete kundeforhold, medmindre den modtagne provision fuldt ud videresendes direkte til kunden. Det må antages, at det skal forstås således, at uafhængige forsikringsformidlere må modtage provisioner fra alle forsikringsdistributører, uanset hvor forsikringsdistributøren har hjemsted, når blot den modtagne provision videresendes direkte til kunden. (jf. bemærkningerne til §16). Hvis det ikke er korrekt forstået, bør det præciseres.

FMF foreslår, at det i § 16 tilføjes:

- Den uafhængige forsikringsformidler skal skriftligt formulere kundens krav og behov, navnlig på basis af kundens egne oplysninger. Den uafhængige forsikringsformidler skal ligeledes skriftligt begrunde den rådgivning, kunden får vedrørende en bestemt forsikringsløsning. Rådgivningen afpasses efter kompleksiteten af den forsikringsløsning, der forelægges.

- Den uafhængig forsikringsformidler skal fremlægge en rapport til kunden, forud for kundens endelige beslutning om forsikring af kundens risici. Elementer der bør fremgå er; en beskrivelse af forudsætningerne for arbejdet, de mulige forsikringsløsninger, hver enkelt løsnings fordele og ulemper, samt de økonomiske konsekvenser ved valg af den enkelte løsning. Herved sikres det, at kunden modtager et samlet og let overskueligt beslutningsgrundlag, dog således at rapportens omfang og detaljeringsgrad kan tilpasses opgavens kompleksitet.

Begge dele er vigtige i forhold til at sikre, at kunden modtager netop den uafhængige og objektive rådgivning, som kun en uafhængig forsikringsformidler kan og skal levere.

6. Grænseoverskridende tjenesteydelser

Det fremgår af § 19 stk. 4., at en forsikringsformidler, en genforsikringsformidler eller en accessorisk forsikringsformidler, der er meddelt tilladelse her i landet, og som ønsker at udbyde grænseoverskridende tjenesteydelser i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået en aftale med på det finansielle område, skal give Finanstilsynet meddelelse herom blandt andet med angivelse af den relevante forsikringsklasse. FMF kan ikke støtte dette krav, da vores medlemmer er rådgivere og ikke som udgangspunkt distribuerer forsikringer, som kan grupperes inden for bestemte klasser. Ved opstart af et kundeforhold kender man ofte ikke kundens fulde forsikringsbehov, og det ændrer sig typisk også i løbet af samarbejdet, så resultatet vil være, at en uafhængig forsikringsformidler vil være nødt til at angive samtlige forsikringsklasser, når der udbydes grænseoverskridende tjenesteydelser.

For så vidt angår bekendtgørelsen om god skik for forsikringsdistributører, er den ikke gennemgået endnu, og det kan ikke udelukkes, at der kommer flere bemærkninger i forbindelse med gennemgangen.

Forsikringsmæglerforeningen håber, at ovenstående bemærkninger vil indgå i Finanstilsynets videre arbejde med det kommende lovudkast, og vi uddyber gerne bemærkningerne yderligere, hvis det ønskes.

Med venlig hilsen
FORSIKRINGSMÆGLERFORENINGEN

Pernille Lynge Jepsen
Direktør

Kent Risvad
Formand

Søren Nue Clausen (FT)

Fra: Pernille Lyng Jepsen <plj@fmf.dk>
Sendt: 11. august 2017 13:26
Til: Høringer
Cc: Kamilla Bøgebjerg Nørlem (FT); Christina Thorup Sand (FT); Søren Nue Clausen (FT)
Emne: VS: Høring over udkast til forslag til lov om forsikringsformidling
Vedhæftede filer: Høringssvar vedr. IDD.PDF

I forlængelse af høringssvaret for så vidt angår udkast til forslag til lov om forsikringsformidling, sendt den 13 juli af Forsikringsmæglerforeningen (FMF), har vi supplerende bemærkninger, som FMF håber vil indgå i Finanstilsynets videre arbejde med det kommende lovudkast.

FMF kan ikke støtte formuleringen i § 16 stk. 4. Det fremgår, at Forsikringsformidlerens ansatte ikke gennem ansættelse eller anden form for tilknytning til andre forsikringsdistributører eller dertil knyttede koncernselskaber må være afhængige af forsikringsdistributørinteresser.

Med forslaget opstilles en begrænsning af ansattes muligheder for at søge ansættelse andre steder – en begrænsning som ikke findes i dag, og som heller ikke efter FMF's vurdering findes i andre brancher. Hvis § 16, stk. 4, implementeres som foreslået, vil det derfor være en væsentlig skærpelse i forhold til nuværende lovgivning, hvor der alene er et forbud mod ansættelse hos forsikringselskaber, og ikke andre typer forsikringsdistributører (f.eks. forsikringsformidlere).

Der er i lovforslagets § 16, stk. 2 et krav om at uafhængig forsikringsformidling og andre former for forsikringsdistribution udøves i særskilte juridiske enheder, og FMF kan tiltræde at den uafhængige forsikringsformidler som virksomhed ikke har direkte eller indirekte interesser i forsikringselskaber. En uafhængig forsikringsformidlingsvirksomhed kan eje en anden type formidlingsvirksomhed og derved vil der være en direkte afhængighed mellem de to virksomheder, selvom de er udskilt i særskilte juridiske enheder. Dette giver ingen problemer i praksis, og de to forskellige typer af virksomhed kan drives af samme ejerkreds, blot det sikres at kundes interesser varetages i henhold til reglerne.

I udkastet til bekendtgørelse om god skik for forsikringsdistributører fastlægges det, at kunden klart og tydeligt skal oplyses om, hvilken type formidlingsvirksomhed den pågældende enhed udøver. Kunden vil derfor være bevidst om, hvorvidt der kontraheres med en uafhængig forsikringsformidler eller en anden type forsikringsformidler.

Samtidig er den ansatte underlagt arbejdsgiverens instruktion og tilsynsbeføjelse, og skal udføre sit hverv i overensstemmelse hermed og i overensstemmelse med sin stillingsbeskrivelse. Derfor er det arbejdsgivers pligt at sørge for at den ansatte i sit hverv som uafhængig forsikringsformidler overholde gældende krav til objektivitet og uafhængighed og de yderligere krav som findes i bekendtgørelse om god skik.

De tilfælde, hvor den samme person er ansat hos flere forskellige forsikringsformidlere, skaber naturligt nok en øget agtpågivenhed for at hindre interessekonflikter til skade for kunden, og FMF har allerede i dag udarbejdet sæt etiske regler, hvor medlemmerne pålægges særlige dokumentationskrav i disse tilfælde samt et skærpet tilsyn med de ansattes håndtering af kunden. Men helt at begrænse mulighederne for at opnå ansættelse flere steder kan have meget uheldige konsekvenser for mange ansatte – eksempelvis deltidsansatte, som kan være dybt afhængige af at være ansat flere steder. Endvidere har vi siden den nugældende lovs ikrafttræden i 2000 og til i dag ikke oplevet at det er problematisk for de ansatte at varetage delte ansættelse hos forskellige typer af forsikringsformidlere, og det ses heller ikke at kunder har anlagt klagesager om dette.

Formuleringen i § 16, stk. 4, bør derfor efter FMF's opfattelse udgå af lovforslaget, idet det er FMF's opfattelse at det ved de foreslåede regler om objektivitet og repræsentation af kunden alene – sammenholdt med arbejdsgiverens tilsyn med den ansatte – på tilstrækkelig vis sikrer kunden en uvildig rådgivning hos den uafhængige forsikringsformidler.

Det skal endvidere bemærkes, at bestemmelsen ikke genfindes i direktivet og er en dansk overimplementering.

Vi uddyber gerne yderligere, hvis det ønskes.

Med venlig hilsen / Kind regards

Pernille Lyng Jepsen

Direktør / Director

Forsikringsmæglerforeningen / Insurance Brokers Association (Denmark)

[Ehlersvej 11](#), DK 2900 Hellerup

Tel.: [+45 3314 3929](tel:+4533143929)

Fax: [+45 3314 3928](tel:+4533143928)

Mob.: [+45 2021 5903](tel:+4520215903)

Information contained in this e-mail and any attachments is intended for the use of the addressee only and is confidential and may contain legally privileged information. If received in error, please delete it from your system and notify us by phone. Any dissemination, distribution, copying or use of this communication without our permission is strictly prohibited.

Fra: Pernille Lyng Jepsen

Sendt: 13. juli 2017 09:49

Til: Høringer <Hoeringer@FTNET.DK>

Cc: kbn@ftnet.dk; ctn@ftnet.dk; snc@ftnet.dk

Emne: SV: Høring over udkast til forslag til lov om forsikringsformidling

Vedlagt fremsendes høringssvar for så vidt angår udkast til forslag til lov om forsikringsformidling.

Forsikringsmæglerforeningen håber, at ovenstående bemærkninger vil indgå i Finanstilsynets videre arbejde med det kommende lovudkast, og vi uddyber gerne bemærkningerne yderligere, hvis det ønskes.

Med venlig hilsen / Kind regards

Pernille Lyng Jepsen

Direktør / Director

Forsikringsmæglerforeningen / Insurance Brokers Association (Denmark)

[Ehlersvej 11](#), DK 2900 Hellerup

Tel.: [+45 3314 3929](tel:+4533143929)

Fax: [+45 3314 3928](tel:+4533143928)

Mob.: [+45 2021 5903](tel:+4520215903)

Information contained in this e-mail and any attachments is intended for the use of the addressee only and is confidential and may contain legally privileged information. If received in error, please delete it from your system and notify us by phone. Any dissemination, distribution, copying or use of this communication without our permission is strictly prohibited.

Fra: Høringer [<mailto:Hoeringer@FTNET.DK>]

Sendt: 23. juni 2017 16:09

Til: samfund@advokatsamfundet.dk; disek@dabank.dk; ae@ae.dk; pote@atp.dk; ask@ask.dk; mail@dbmf.dk; denmark@intertrustgroup.com; dvca@dvca.dk; dg@dg.dk; nationalbanken@nationalbanken.dk;

info@shipowners.dk; danmarks@skibskredit.dk; daf@shareholders.dk; politik@shareholders.dk; da@da.dk;
info@danskbyggeri.dk; de@de.dk; de@danskenergi.dk; hoeringssager@danskerhverv.dk;
dfim@forsikringogpension.dk; di@di.dk; dirf@dirf.dk; Sekretariat@dk-r.dk; metal@danskmetal.dk; zak@mail.dk;
hkh@danskeadvokater.dk; mail@danskeadvokater.dk; dfld@dfld.dk; mail@danskemaritime.dk; regioner@regioner.dk;
sekretaer@aktuarforeningen.dk; dommerforeningen@gmail.com; Lonnierasmussen@oestrelandsret.dk;
ddf@finansanalytiker.dk; info@fondsmæglerforeningen.dk; info@ejendomsforeningen.dk; eof@eof.dk;
formand@fdfa.dk; het@fdih.net; mail@finansdanmark.dk; post@finansogleasing.dk; post@finansforbundet.dk;
mail@finanshus.dk; mail@finansielstabilitet.dk; fa@fanet.dk; forbrugerombudsmanden@kfst.dk; hoeringer@fbr.dk;
fbo@forbrugsforeningen.dk; Peter.Hecht-Hansen@allianz.com; ksh@nykredit.dk; fdr@fdr.dk;
tim.nielsen@forexbank.dk; fp@forsikringogpension.dk; Pernille Lyng Jepsen <plj@fmf.dk>; info@frivilligraadet.dk;
fsr@fsr.dk; ftf@ftf.dk; gii@gii.dk; f.lindelov@g-icap.dk; agr@horestadk.dk; hvr@hvr.dk; isobro@isobro.dk;
info@ifb.dk; formand@isaca.dk; itb@itb.dk; kk@kommunekredit.dk; kl@kl.dk; saj@kromannreumert.com;
kob@experian.dk; hoering@lf.dk; pt@strafferetsadvokaten.dk; info@baeredygtigtlandbrug.dk; lo@lo.dk;
Sekretariatet@lopi.dk; info@ld.dk; mw@mybanker.dk; Anne.zeuthen.loekkegaard@nasdaq.com; corporate-centre-dk@nets.eu; sekretariat@parcelhus.dk; bi3@post.dk; rbb@regionalebanker.dk; revisor@revisornaevnet.dk;
info@rigsrevisionen.dk; ser@di.dk; saok@ankl.dk; post@teleindu.dk; pote@atp.dk; legal@vp.dk;
compliance.nordic@westernunion.com; Jan.Persson-Tryggedsson@thomsonreuters.com;
sekretariatet@transparency.dk; ro@fo.stm.dk; ro@gl.stm.dk; bm@bm.dk; sim@sim.dk; efkm@efkm.dk;
evm@evm.dk; fm@fm.dk; fmn@fmn.dk; jm@jm.dk; km@km.dk; kum@kum.dk; [mfvm@mfvm.dk](mailto:mfv@mfvm.dk); skm@skm.dk;
stm@stm.dk; sum@sum.dk; trm@trm.dk; ufm@ufm.dk; um@um.dk; uibm@uibm.dk; uvm@uvm.dk; oim@oim.dk;
2-EOGSFinansielleVirksomheder@erst.dk; letbyrder@erst.dk; letbyrder-i-EU@erst.dk; kfst@kfst.dk;
modst@modst.dk; pvs@dkpto.dk; sik@sik.dk; sfs@dma.dk; dt@datatilsynet.dk; nh@naevneneshus.dk;
info@ecb.europa.eu; erst@erst.dk

Emne: Høring over udkast til forslag til lov om forsikringsformidling

Hermed sendes udkast til forslag til lov om forsikringsformidling i offentlig høring.

Se venligst vedhæftede høringsbrev, høringsliste og udkast til lovforslag.

Finanstilsynet modtager gerne bemærkninger til lovforslaget, før det skal behandles i Folketinget.

Finanstilsynet skal bede om at modtage eventuelle bemærkninger til lovforslaget senest fredag den 4. august 2017 kl. 12.00.

Bemærkninger bedes sendt enten pr. post til Finanstilsynet, Juridisk kontor, Århusgade 110, 2100 København Ø, eller pr. e-mail til: hoeringer@ftnet.dk med kopi til kbn@ftnet.dk, ctn@ftnet.dk og snc@ftnet.dk. Eventuelle spørgsmål til lovforslaget kan rettes til specialkonsulent Kamilla Bøgebjerg Nørlem på tlf. 41 93 35 35, specialkonsulent Christina Thorup Sand på tlf. 33 55 82 95 eller chefkonsulent Søren Nue Clausen på tlf. 61 93 07 85.

Med venlig hilsen

Christina Thorup Sand

Specialkonsulent, cand. jur.
Juridisk kontor

Århusgade 110, 2100 København Ø
Tlf.: +45 33 55 82 82 / Fax: +45 33 55 82 00
Direkte tlf.: +45 33 55 82 95
mailto:ctn@ftnet.dk
www.finanstilsynet.dk

Søren Nue Clausen (FT)

Fra: Nanna Østerrøgd Bødker <nab@jm.dk>
Sendt: 21. juli 2017 14:33
Til: Høringer
Cc: Kamilla Bøgebjerg Nørlem (FT); Christina Thorup Sand (FT); Søren Nue Clausen (FT)
Emne: Bemærkninger fra Justitsministeriets Databeskyttelseskontor til udkast til lov om forsikringsformidling

Til rette vedkommende.

Justitsministeriets Databeskyttelseskontoret har følgende bemærkninger til udkast til lov om forsikringsformidling for så vidt angår offentliggørelsesordningerne i forslagets §§ 29 og 33:

For så vidt angår lovforslagets § 33, stk. 2, skal Justitsministeriets Databeskyttelseskontor bemærke, at det vil være hensigtsmæssigt at angive eksempler på, hvilke betænkeligheder, herunder af retssikkerhedsmæssig karakter, som vil kunne begrunde, at der ikke skal ske offentliggørelse.

Med venlig hilsen

Nanna Østerrøgd Bødker
Fuldmægtig

JUSTITS MINISTERIET

Databeskyttelseskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Tlf. direkte: 72268821
Tlf.: 7226 8400
www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Søren Nue Clausen (FT)

Fra: Malene Lejbach <MAL@stm.dk>
Sendt: 7. august 2017 15:05
Til: Høringer
Cc: Kamilla Bøgebjerg Nørlem (FT); Christina Thorup Sand (FT); Søren Nue Clausen (FT); Marie Louise Fischer
Emne: SV: Høring over udkast til forslag til lov om forsikringsformidling

Til Finanstilsynet

Jeg har forsøgt at ringe vedr. ovennævnte lovforslag.

Lovforslaget indeholder en anordningshjemmel for så vidt angår Grønland. Formuleringen af denne er imidlertid ikke i overensstemmelse med formuleringen i Statsministeriets vejledning, hvorefter følgende formulering skal anvendes:

"[Loven] kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger."

Jeg har med understregning fremhævet de relevante forskelle mellem formuleringen i lovforslaget og den korrekte formulering. Se i øvrigt Statsministeriets vejledning nr. 58 af 2. juli 2012 om ministeriers behandling af sager vedrørende Grønland, særligt pkt. 3.1 (<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=142582>).

Jeg beklager den sene tilbagemelding, som skyldes sommerferie.

Mvh. Malene

Malene Lejbach
Student, Statsministeriet
Direkte telefon +45 33 92 22 06
Personlig e-post mal@stm.dk

Fra: Høringer [mailto:Hoeringer@FTNET.DK]

Sendt: 23. juni 2017 16:09

Til: samfund@advokatsamfundet.dk; disek@dabank.dk; ae@ae.dk; pote@atp.dk; ask@ask.dk; mail@dbmf.dk; denmark@intertrustgroup.com; dvca@dvca.dk; dg@dg.dk; nationalbanken@nationalbanken.dk; info@shipowners.dk; danmarks@skibskredit.dk; daf@shareholders.dk; politik@shareholders.dk; da@da.dk; info@danskbyggeri.dk; de@de.dk; de@danskenergi.dk; hoeringssager@danskerhverv.dk; dfim@forsikringopension.dk; di@di.dk; dirf@dirf.dk; Sekretariat@dk-r.dk; metal@danskmatal.dk; zak@mail.dk; hhk@danskeadvokater.dk; mail@danskeadvokater.dk; dfl@dfl.dk; mail@danskemaritime.dk; regioner@regioner.dk; sekretaer@aktuarforeningen.dk; dommerforeningen@gmail.com; Lonnierasmussen@oestrelandsret.dk; ddf@finansanalytiker.dk; info@fondsmaeglerforeningen.dk; info@ejendomsforeningen.dk; eof@eof.dk; formand@fdfa.dk; het@fdih.net; mail@finansdanmark.dk; post@finansleasing.dk; post@finansforbundet.dk; mail@finanshus.dk; mail@finansielstabilitet.dk; fa@fanet.dk; forbrugerombudsmanden@kfst.dk; hoeringer@fbr.dk; fbo@forbrugsforeningen.dk; Peter.Hecht-Hansen@allianz.com; ksh@nykredit.dk; fdr@fdr.dk; tim.nielsen@forexbank.dk; fp@forsikringopension.dk; plj@fmf.dk; info@frivilligraadet.dk; fsr@fsr.dk; ftf@ftf.dk; gii@gii.dk; f.lindelov@g-icap.dk; agr@horesta.dk; hvr@hvr.dk; isobro@isobro.dk; info@ifb.dk; formand@isaca.dk; itb@itb.dk; kk@kommunekredit.dk; kl@kl.dk; saj@kromannreumert.com; kob@experian.dk; hoering@lf.dk; pt@strafferetsadvokaten.dk; info@baeredygtigtlandbrug.dk; lo@lo.dk; Sekretariatet@lopi.dk; info@ld.dk; mw@mybanker.dk; Anne.zeuthen.loekkegaard@nasdaq.com; corporate-centre-dk@nets.eu; sekretariat@parcelhus.dk; bi3@post.dk; rbf@regionalebanker.dk; revisor@revisornaevnet.dk; info@rigsrevisionen.dk; ser@di.dk; saeok@ankl.dk; post@teleindu.dk; pote@atp.dk; legal@vp.dk; compliance.nordic@westernunion.com;

Jan.Persson-Tryggedsson@thomsonreuters.com; sekretariatet@transparency.dk; ro@fo.stm.dk; ro@gl.stm.dk; bm@bm.dk; sim@sim.dk; efm@efm.dk; evm@evm.dk; fm@fm.dk; fmn@fmn.dk; jm@jm.dk; km@km.dk; kum@kum.dk; mfvm@mfvm.dk; skm@skm.dk; Statsministeriet; sum@sum.dk; trm@trm.dk; ufm@ufm.dk; um@um.dk; uibm@uibm.dk; uvm@uvm.dk; oim@oim.dk; 2-EOGSFinansielleVirksomheder@erst.dk; letbyrder@erst.dk; letbyrder-i-EU@erst.dk; kfst@kfst.dk; modst@modst.dk; pvs@dkpto.dk; sik@sik.dk; sfs@dma.dk; dt@datatilsynet.dk; nh@naevneshus.dk; info@ecb.europa.eu; erst@erst.dk
Emne: Høring over udkast til forslag til lov om forsikringsformidling

Hermed sendes udkast til forslag til lov om forsikringsformidling i offentlig høring.

Se venligst vedhæftede høringsbrev, høringsliste og udkast til lovforslag.

Finanstilsynet modtager gerne bemærkninger til lovforslaget, før det skal behandles i Folketinget.

Finanstilsynet skal bede om at modtage eventuelle bemærkninger til lovforslaget senest fredag den 4. august 2017 kl. 12.00.

Bemærkninger bedes sendt enten pr. post til Finanstilsynet, Juridisk kontor, Århusgade 110, 2100 København Ø, eller pr. e-mail til: hoeringer@ftnet.dk med kopi til kbn@ftnet.dk, ctn@ftnet.dk og snc@ftnet.dk. Eventuelle spørgsmål til lovforslaget kan rettes til specialkonsulent Kamilla Bøgebjerg Nørlem på tlf. 41 93 35 35, specialkonsulent Christina Thorup Sand på tlf. 33 55 82 95 eller chefkonsulent Søren Nue Clausen på tlf. 61 93 07 85.

Med venlig hilsen

Christina Thorup Sand

Specialkonsulent, cand. jur.
Juridisk kontor

Århusgade 110, 2100 København Ø
Tlf.: +45 33 55 82 82 / Fax: +45 33 55 82 00
Direkte tlf.: +45 33 55 82 95
mailto:ctn@ftnet.dk
www.finanstilsynet.dk